

BẢN TIN

CHÍNH NGHĨA

DO ỦY BAN BẢO VỆ CÔNG LÝ và HÒA BÌNH
TẠI GIÁO PHẬN SAN JOSE CHỦ TRƯỞNG

Đại Diện Ủy Ban:

- Ô. TRẦN AN BÀI	- Ô. ĐỖ ĐIỆN THOẠI
- Ô. NGUYỄN VĂN HIỆT	- Ô. PHẠM TIẾN
- Bà NGUYỄN DUY LIÊN	- Ô. VŨ HUYNH TRƯỞNG

592 BALTIC WAY, SAN JOSE, CA 95111

Đ.T. (408) 227-6739

HÃY THAM DỰ
ngày
CÔNG LÝ và HÒA BÌNH

27-7-1986

tại Họ Đạo Việt Nam

685 Singleton Rd.

San Jose, Ca 95111

(408) 224-8318

lúc 5:30 chiều.

MỤC ĐÍCH:

- 1. Thành lập Giáo Xứ Việt Nam nhằm duy trì lễ nghi, phong tục và đạo lý cổ truyền.**
- 2. Không chấp nhận LM Dương về Họ Đạo vì Ngài hỗ trợ lập trường của Đức Cha Du Maine nhằm đồng hóa người Việt.**

WE DO NOT WANT FR. DUONG
TO BE OUR PASTOR

Dù Trám Công Việc Bốn Bê
Cũng Chở Nhận Báo Đem Về Đọc Xem
Mở Ra Mãi Phải Phát Thêm
Những Điều Mình Muốn Đã Kèm Bên Trong

KÍNH THƯ A ĐỨC CHA DU MAINE,
CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VN
CHÚNG CON XIN GÌ?

- Chúng con không xin cơm, xin áo.
- Chúng con chỉ xin Công lý, Hòa Bình và một Giáo xứ thể Nhân chiếu theo Giáo Luật 518

XIN ĐỨC GIAM MỤC DU MAINE HÃY LẮNG NGHE TIẾNG DÂN CỦA NGÀI

THU TOÀ SOẠN

Trong tuần lễ vừa qua, Cộng Đồng chúng ta đã hoàn toàn thắng lợi trong việc trình bày trước công luận hai thỉnh nguyện vô cùng chính đáng của Cộng Đồng cũng như tố cáo những hành vi độc tài, đàn áp, bất công của ĐGM DuMaine.

Trước hết, cuộc họp mặt của 2,000 giáo dân trước Thánh Đường Họ Đạo ngày 20-7-86 đã là một câu trả lời cho những lời đồn đãi rí tai là những người không muốn mất gốc này chỉ là 1 nhóm nhỏ. Hơn ai hết, ĐGM DuMaine đã biết rõ sức mạnh của CĐ, nên đã rất lúng túng không biết về hay không

Dục Cha muốn về ví dụ có hạt bụi Cha Tịnh thế nào đi nữa thì cũng chỉ cá nhân Cha Tịnh biết thôi, còn bề ngoài cũng phải cứ xử cho ra vẻ một Đấng Bậc có quyền thế để khen thưởng dù chỉ bằng những tử ngữ hoa mỹ, khách sáo. Do đó, mà báo chí ngày 19-7-86 đã loan tin là bất chấp bị hăm dọa (?) DC DuMaine cũng sẽ về dự thánh lễ Hòa Giải.

Nhưng về làm sao được khi mà ngay chiều 19-7-86 Chính Nghĩa số 3 được tung ra và báo cho Đức Cha biết trước muốn hòa giải thì phải có sự xin lỗi, tha thứ cho nhau. Thế mới đúng nghĩa của hai chữ Hòa Giải. Nhưng thức sự thì làm sao Đức Cha có thể giải thích thỏa đáng cho giáo dân về những hành vi của Ngài, do đó chưa đầy 24 tiếng sau khi tuyên bố nhất quyết về Họ Đạo, Ngài lại hủy chuyên về, và đó thừa lẽ Cha Tịnh xin hủy bỏ buổi lễ. Làm sao Cha Tịnh "đam" hủy buổi lễ do chính DGM đã ấn định để về tuyên dương công trạng cho Ngài? Sau khi cộng bố cho báo chí, truyền thanh và truyền hình biết là Cha Tịnh quyết định hủy Thánh lễ Hòa Giải, DC DuMaine ra lệnh cấm Cha Tịnh không được gặp gỡ hay tuyên bố gì với các cơ quan truyền thông. Đây lại thêm một bằng chứng nữa về sự dối xử vô cùng bất công của một bề trên đối với bề dưới.

Kể đó, vào ngày thứ hai 21-7-1986, Lưu Đình Dương hai lần toan tính về Họ Đạo, nhưng cả hai lần đều thất bại thảm thương trước sự phản ứng của toàn thể giáo dân. Tòa Giám Mục chắc hẳn phải thấy rằng giáo dân đã hiểu rõ và chấp nhận mọi hậu quả của việc họ làm chứ không hề bị ai tuyên truyền hoặc hướng dẫn sai lạc cả.

Sau cũng, sự tham dự của các báo chí Việt Mỹ cũng như các đài truyền hình trong cuộc họp báo của Ban Chấp Hành và Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình chiều ngày 22-7-86 đã là một cơ hội rất tốt để công luận thấy rõ những hành vi đàn áp và coi thường phân ròi đàn chiên của DGM DuMaine.

LỜI TUYÊN BỐ của CHỦ TỊCH BAN CHẤP HÀNH HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO TRONG BUỔI HỌP BÁO ngày 22-7-86

Kính thưa Quý Vị,

Thay mặt cho Ban Chấp Hành Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo, chúng tôi hân hoan chào mừng Quý vị và cảm tạ Quý vị đã nhiệt tình đáp lại lời mời của chúng tôi, đến tham dự buổi họp báo ngày hôm nay..

Từ ngày Đức Giám Mục Pierre DuMaine được bổ nhiệm làm Giám Mục địa phận này, Cộng Đồng chúng tôi gặp nhiều khó khăn và khổ sở vì đường lối lãnh đạo độc tài của ngài.

Năm 1979, khi San Jose còn trực thuộc Tổng Giáo Phận San Francisco, Tổng Giám Mục Quinn đã hứa thành lập một "Đặc Xứ" cho người Công Giáo Việt Nam, nhưng khi Giám Mục Pierre Du Maine được cử làm Giám Mục San Jose ngài từ chối không thi hành quyết định của vị tiền nhiệm. Sau một thời gian thỉnh nguyện lâu dài, cuối cùng ngài cho chúng tôi "Trung Tâm Mục Vụ" với những hoạt động giới hạn.. Quyết định này đi ngược lại với ước vọng của Giáo dân khi họ đóng góp tiền bạc vào quỹ Xây Dựng Nhà Chúa để tạo mãi cơ sở hiện hữu trị giá 350.000 Mỹ Kim.. Chúng tôi muốn có một Giáo Xứ Thế Nhân để bảo tồn truyền thống đạo giáo của tổ tiên, đồng thời góp phần tô điểm cho nền văn hóa xứ này thêm phong phú..

Trung Tâm Mục vụ đã không thỏa mãn nhu cầu càng ngày càng gia tăng của chúng tôi, trong khi Đức Giám Mục Pierre DuMaine muốn chúng tôi đóng hoa vào các xứ Mỹ càng sớm càng hay. Vì vậy, Cộng Đồng chúng tôi bắt buộc phải dâng thỉnh nguyện xin được thành lập một Giáo xứ Thế Nhân theo tinh thần Giáo Luật 518. Nhưng Đức Giám Mục chỉ cho chúng tôi Đặc Xứ, một thế chế không còn tồn tại trong Giáo Luật mới. Ngài bổ nhiệm cha Nguyễn Văn Tịnh làm Chính xứ đầu tiên của Đặc Xứ nhưng chỉ trong thời gian 9 tháng mà thôi.. Sau đó cha Tịnh sẽ nghỉ phép dài hạn. Nếu gọi là nghỉ phép dài hạn (sabbatical leave) thì sau thời gian tịnh dưỡng cha Tịnh sẽ trở lại tiếp tục chức vụ cũ.. Trên thực tế Ngài sẽ không bao giờ được trở lại và cha Lưu Đình Dưỡng được bổ nhiệm thay thế Ngài.. Cha Tịnh bị bắt buộc rời khỏi Cộng Đồng bởi vì ngài đã ủng hộ thỉnh nguyện xin thành lập Giáo xứ của Cộng Đồng trong khi đó cha Dưỡng đã chống đối thỉnh nguyện này và công khai ủng hộ chính sách đồng hóa của Đức Giám Mục Pierre DuMaine.

Vì thế, Chua Nhật vừa qua, ngày 20 tháng 7 năm 1986, gần 2000 giáo hữu Họ Đạo đã tập họp tại bãi đậu xe của Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo để đưa lên hai thỉnh nguyện: (1) Xina thiết lập Giáo xứ Thế Nhân; (2) Thu hồi lệnh bổ nhiệm cha Dưỡng.. Ngày hôm qua, ngày 21 tháng 7 năm 1986 vào lúc 7 giờ 15 chiều cha Sullivan Tổng Quản giáo phận và cha Boyle đã đưa cha Dưỡng về Họ Đạo chúng tôi với một đoàn cảnh sát hộ vệ, nhưng phải đoàn của tòa Giám Mục đã bị giao đản chặn lại tại công vào họ đạo.. Những những bang khẩu hiệu trên tay: "Chúng tôi không nhận cha Dưỡng". Vì chỉ huy toàn cảnh sát an ninh đã đề nghị cha Sullivan nên mang cha Dưỡng về.. Trong cơn nóng giận, cha Sullivan đã quyết mang ra khỏi Trung Tâm Họ Đạo hai cha Phụ Tá Nguyễn Chính và Đỗ Văn Định.. Chúng tôi Ban Chấp Hành Họ Đạo rất xúc động bởi chính sách độc tài và phi lý của Đức Giám Mục Pierre DuMaine. Chúng tôi muốn trình bày trước công luận những ưu tú và phẩm uất của chúng tôi:

-- Cộng Đồng Công Giáo của chúng tôi đã và đang đau khổ từ ngày Đức Giám Mục Pierre DuMaine được cử cai quản giáo phận San Jose.

-- Chúng tôi cực lực phản đối chính sách độc đoán của Đức Giám Mục Pierre DuMaine.

-- Đức Giám Mục Pierre DuMaine phải hoàn toàn chịu trách nhiệm về những bất an trong Cộng Đồng chúng tôi do thiên kiến và thái độ kỳ thị của ngài đối với chúng tôi.

-- Chúng tôi xúc động khi nhìn thấy bốn cảnh sát hộ tống hai Linh Mục phụ tá của chúng tôi và các Ngài buộc lên xe theo lệnh của Cha Sullivan như là những can phạm.

-- Vì Cha Tổng Quản đã mang tất cả Linh Mục ra khỏi họ Đạo, Đức Giám Mục Pierre DuMaine phải chịu trách nhiệm về phần rời linh hồn của 4000 giáo hữu thuộc Họ Đạo này..

-- Cộng Đồng Giáo Hữu chúng tôi tiếp tục ăn chay và cầu nguyện cho đến khi hai thỉnh nguyện của chúng tôi được thỏa mãn.

-- Chúng tôi khẩn xin Hội Đồng Giám Mục Hoa-Kỳ và Đức Khâm Sứ Tòa Thánh tại Hoa Kỳ áp dụng biện pháp thích nghi để tái lập sự bình an cho Cộng Đồng này, Cộng Đồng của những người Công Giáo Việt Nam tỵ nạn trong giáo phận San Jose.

THÔNG BÁO

CỦA ỦY BAN BẢO VỆ CÔNG LÝ
VÀ HÒA BÌNH TẠI GIAO PHẬN
SAN JOSE

(1) Mặc dù hai LM Đỗ Văn Đĩnh và Nguyễn Chính bị Tòa Giám Mục bắt rời Họ Đạo và không được cử hành Thánh Lễ tại Họ Đạo, những các thánh lễ VN vẫn được cử hành như thường lệ tại các địa điểm dưới đây:

- Nhà Thờ Our Lady of Peace
2800 Mission College Blvd.
Santa Clara, CA 95051
ĐT: 408/988-4585
6:30 chiều thứ bảy

- Nhà Thờ Most Holy Trinity
2040 Nassau Drive
San Jose, CA 95112
ĐT: 408/729-0101
5:15 chiều thứ bảy
3:00 chiều chủ nhật

- Nhà Thờ Saint John The Baptist
297 Main Street
Milpitas, CA 95035
ĐT: 408/262-2546
7:30 chiều thứ bảy tuần thứ nhất và thứ ba

- Nhà Thờ St. Lucy (hội trường)
2350 Winchester Blvd.
Campbell, CA 95008
ĐT: 408/378-2464
9:00 sáng chủ nhật

(2) Để ghi nhớ mỗi ngày không có thánh lễ, Cộng Đồng sẽ dựng một cây Thánh Giá tại Họ Đạo. Và vào mỗi buổi chiều, lúc 7 giờ, Cộng Đồng sẽ cầu nguyện chung và đi dâng Thánh Giá để xin Chúa ban bình an cho Cộng Đồng và thay đổi tâm trí Đức Giám Mục.

(3) Quý vị nào tạm thời phải tham dự Thánh Lễ tại các Thánh Đường Mỹ xin đừng quên tiếp tục đóng góp tiền cho Họ Đạo để mọi việc chi tiêu vẫn được bình thường.

Làm tại San Jose ngày 25-7-1986

CHÚA ƠI

CON ĐANH

Chúa ơi trái đắng ngậm rồi!
Con không muốn uống nhưng thôi vì Ngài
Lỡ lầm nên tội trên vai
Con đanh gánh chịu than ai bây giờ.
Khi về tưởng trống cũng cố
Người người ra đón ai ngờ thấy đau!
Toàn là xỉ và xuống đầu
Con đanh che đậy bằng câu "vâng lời"
Ơi thôi Chúa của con ơi!
Niềm đau con sẽ nhớ đời không quên!
Rất tai vì tiếng "cơm phen"
Con đanh cúi mặt, không mền để che
Chúa ơi bộ mặt con nê
Dạy lên cả thuốc vì nghe mắng hoai
Chỉ vì con muốn làm oai
Con đanh gồng chịu những ngoại sức con
Ngay nào thỉnh nguyện vẫn còn
Giáo dân thiếu lễ tội con chất chồng
Chúa nghe con gọi Chúa không?
Con đanh thú tội để không nhức đầu
Trước kia con có biết đâu
Tưởng không được chọn dân đầu chọc chơi
Ai ngờ qua báo Chúa ơi!
Con đanh chịu vạ nên đời con tiều.
Chúa ơi con uống thuốc liều,
Con về nên chịu mọi điều đắng cay
Về rồi mới biết dở, hay
Con đanh cuốn gói chờ ngày đời đi.

TRƯỜNG AN

DIỄN VĂN của

ỦY BAN BẢO VỆ CÔNG LÝ và HÒA BÌNH THUỘC GIÁO PHẬN SAN JOSE

đọc trong ngày TRI ÂN LM NGUYỄN VĂN TỊNH

Kính thưa quý vị,

Mục đích của buổi hội họp hôm nay là để Cộng Đồng có dịp công khai một lần chút, tri ân Linh Mục NGUYỄN VĂN TỊNH và nhân dịp này khẳng định lại lập trường xin thành lập Giáo Xứ Thê Nhân cho người Việt Nam tại Giáo Phận San Jose, cũng như không chấp nhận lệnh bổ nhiệm Linh Mục LƯU ĐÌNH DƯƠNG trong chức vụ Chánh Sở Họ Đạo của chúng ta.

Chúng ta đang hiện diện trước Thánh Đường nhỏ bé thân yêu của Họ Đạo, chúng ta đang núp dưới bóng Đức Mẹ tử bi. Thanh Đường này, Thánh Tượng này đã được xây dựng do mồ hôi, nước mắt của toàn thể chúng ta. Chúng ta đã đổ mồ hôi đầm mưa đi hái trái cây lấy tiền về xây dựng Họ Đạo này. Chúng ta đã nhất tề tổ bảo cũ, tề lon bia bán lấy tiền mua Thanh Đường này. Hằng tuần chúng ta đến đây cắt cỏ, tưới cây để làm đẹp Thánh Đường này.

Và kính thưa quý vị,

Tất cả những gì chúng ta có được ngày hôm nay là do công ơn của vị Linh Mục khả kính NGUYỄN VĂN TỊNH. Đức Cha DuMaine có bốn phận phải về đây hôm nay để nhìn thấy tổ tông lờn quý mến của Cộng Đồng đối với Linh Mục Giuse TỊNH và thay cho Cộng Đồng để cảm ơn Cha TỊNH. Nhưng Ngài đã không muốn về để thấy cái cảnh cha con nuốt lệ nhìn nhau, và để thấy được sự hợp nhất thương yêu của Cộng Đồng này, Ngài đã tìm cách cản trở Giáo Dân về đây, bằng cách không cho mở bãi đậu xe, khi Ủy Ban can thiệp thành công với Sở Cảnh Sát để mở cửa bãi đậu xe thì Ngài quyết định không về nữa, chỉ vì một lý do rất vô lý là có MỘT lá thư rời khuyến cáo Ngài.

Đức Cha DuMaine đã tuyên bố với báo chí là Cha Tịnh xin hủy bỏ Lễ này. Nhưng Cha TỊNH đã xác nhận với Giáo Dân là Ngài không có quyền gì mà hủy bỏ Thánh Lễ này. Tin tức cuối cùng chúng tôi nhận được là Linh Mục NGUYỄN VĂN TỊNH đã bị Tòa Giám Mục ép buộc không cho gặp Giáo Dân trong những giờ phút cuối cùng này, Ngài đang ở một nơi rất gần đây. Nhưng một bên là lệnh của Đức Giám Mục, một bên là bày chiến lạc dân bỏ vợ, chúng tôi chưa biết Ngài quyết định ra sao?

Nếu Đức Cha DuMaine không muốn tới thì tại sao lại cấm cản Cha Tịnh đến đây?

Kính thưa quý vị,

Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại Giáo Phận San Jose đang bị cai trị bởi một chính sách độc tài và kỳ thị của Đức Giám Mục Pierre DuMaine. Đáng lý ra Ngài phải hành động như một chủ chiên hiền từ, thường yêu và lắng nghe tiếng của con chiên, nhưng Ngài đã cố tình theo đuổi lập trường sai lệch của mình và lợi dụng tiếng la của một vài con chó sói qua các hình thức hăm dọa và thư nặc danh để hạ nhục dân chiên hiền lành mà Chúa đã giao phó cho Ngài chăn dắt.

Qua buổi họp mặt công khai ngày hôm nay, quý vị đã chứng kiến tận mắt sự đoàn kết của Cộng Đồng chúng tôi trong hai thỉnh nguyện sau đây:

1. Chúng tôi tiếp tục đạo đạt thỉnh cầu ngày 2-6-84 của gần 2,000 giáo dân xin Đức Giám Mục DuMaine thiết lập cho Cộng Đồng Công Giáo VN tại Địa Phận San Jose một Giáo Xứ Thế Nhân thay vì Đắc Xứ là một định chế không còn tồn tại trong giáo luật. Việc thành lập Giáo Xứ Thế Nhân đã được quy định trong Giáo Luật (điều 518) và phù hợp với đường lối chung của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ, vì hiện đã có 17 Giáo Xứ Việt Nam được thành lập tại Hoa Kỳ.
2. Chúng tôi yêu cầu Đức Giám Mục thu hồi lệnh bổ nhiệm Linh Mục Lưu Đình Dương vào chức vụ Chánh Xứ Họ Đạo Nữ Vương các Thánh Tử Đạo vì Linh Mục Dương đã công khai hỗ trợ lập trường của Đức Giám Mục DuMaine để chủ trương rằng việc thành lập Giáo Xứ Thế Nhân cho người Việt Nam tại San Jose là không cần thiết. Do đó, việc bổ nhiệm này chủ nhằm thực thi lập trường cá nhân của Đức Giám Mục DuMaine chủ không nhằm phục vụ quyền lợi chung của Cộng Đồng.

Kính thưa quý vị,

Đặt căn bản trên Giáo Luật cũng như chính sách chung của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ và sự hợp lý tự nhiên của lương tri con người, chúng tôi cương quyết yêu cầu Đức Giám Mục DuMaine phải thỏa mãn hai thỉnh nguyện trên của chúng tôi. Và kể từ giờ phút này, các giáo dân của chúng tôi sẽ liên tiếp thay phiên nhau ăn chay và kiêng thịt ngày đêm tại đây để cầu nguyện cho hai thỉnh nguyện này.

Kính thưa quý vị,

a- Cùng với toàn thể Cộng Đồng Giáo Dân Việt Nam thuộc Địa Phận San Jose, Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình tri ân công trình sáng lập, xây dựng và phát triển Cộng Đồng này của Linh Mục Nguyễn Văn Tịnh. Chúng tôi vô cùng đau đớn xót xa vì Ngài đã bị Đức Giám Mục DuMaine bạc đãi trong những năm qua và giờ đây Ngài bị cưỡng bách xa lìa đoàn chiên trong lúc ước vọng một Giáo Xứ Thế Nhân chưa thành đạt.

b- Chúng tôi cảm ơn các quý vị, những người bạn Hoa Kỳ, các đại diện tôn giáo, hội đoàn, đoàn thể, và đặc biệt Liên Hội Người Việt Quốc Gia vùng Bắc Cali và các linh mục, tu sĩ và giáo dân Việt Nam hôm nay đã đến tham dự và hỗ trợ thỉnh nguyện của Cộng Đồng chúng tôi.

c- Chúng tôi cảm ơn các báo chí và hệ thống truyền thông Việt và Mỹ đã đến đây tìm hiểu vấn đề của cộng đồng chúng tôi.

d- Và sau hết, chúng tôi cũng cảm ơn cơ quan Cảnh Sát địa phương đã giữ gìn an ninh trật tự trong lúc chúng tôi sử dụng quyền hiến định trong tinh thần tôn trọng luật pháp và trật tự.

Trân trọng kính chào Quý Vị.

Thay mặt Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình tại Giáo Phận San Jose

Tiền Sĩ TRẦN AN BÀI

ĐỌC TÂM THƯ của LM. "Tân Chính Xứ"

Lưu Vong L-D-DƯƠNG

Tối ngày 25-07-86, LM Lưu Đình Dương được sự hỗ trợ của Tòa Giám Mục, đã lên lút tồ chức một nhóm giáo dân lạ mặt từ nơi xa đến khoảng 200 người, tụ tập tại nhà thờ chánh Tòa để mời Đức Giám Mục DuMaine đến chứng kiến sự trung thành của họ. Sở dĩ phải lên lút vì sở giáo dân họ đạo kéo đến tầy chay. Nhưng lịch trình của Tòa GM thì ngày 16-8-86 mới là ngày chính thức Đức Giám Mục trao chức tân chánh xứ. Việc cha con tâng bốc nhau và tỏ lòng khâm phục lẫn nhau là chuyện riêng của họ, giáo dân không cần biết tới nên đã không đến tham dự. Trong buổi họp mặt này, LM Lưu Đình Dương đã phổ biến bức tâm thư đầu tiên của mình, Chính Nghĩa xin trích dẫn và có vài nhận xét với như sau:

1/ LM. Dương mở đầu: "Tôi chia sẻ với ông bà và anh chị em nỗi đau buồn chung, vì chúng ta phải xa cách vị lãnh đạo tinh thần tiên nhiệm khả kính của chúng ta" (LM Nguyễn Văn Tịnh)

Nhưng "cảm tình" của cha Dương đối với cha Tịnh như thế nào thì mỗi giáo dân đã rõ rồi. Đây là bút tích đã được cha Dương trình Đức Cha DuMaine:

- Người Công Giáo Việt Nam Tại Giáo Phận San Jose bị hoang mang do sự hướng dẫn sai lạc. Chúng con, những linh mục Việt Nam hoàn toàn bất đồng với Ủy Ban Đặc Nhiệm (vận động thành lập Giáo xứ cho người Công Giáo Việt Nam) và lên án những người đứng sau lưng Ủy Ban này

- Cha Tịnh và ông Trần Công Thiên cò tình hiểu sai lầm và cắt nghĩa lệch lạc đường lối của ĐGM.

- Vì lợi ích cho chính đường sự, vì sự ích lợi cho người dân và sự hợp tác giữa các linh mục được tốt đẹp hơn, cha Tịnh nên từ chức Giám Đốc Trung Tâm.

2/ "Chúng ta hãy tri ân và thưởng nhớ "Người" (LM Tịnh): Dòng đã suốt hơn 2 năm trời, thư rời nhục mạ cha Tịnh tung ra như bướm bướm để đuổi Ngài đi cho bằng được. Nay mộng đã thành thì lại "thưởng" với "nhờ" Than ôi! Tình đời, tình người, tình tu si, sao mà bạc bèo chi rứa!

3/ "Tôi đã cùng với ông bà và Anh Chị Em đổ những giọt mồ hôi trên những cánh đồng ốt tại Morgan Hill". Cái công việc đi hái ốt tâm thương như vậy mà sao bây giờ ai cũng tranh giành kẻ công. Hồi cha Dương còn chân ướt chân ráo được cha Tịnh đem về đây nuôi nấng dạy dỗ thì nếu không đi hái ốt với dân thì cha Dương biết làm gì hơn. Nhưng điều quan trọng là trong khi giáo dân tiếp tục với cha Tịnh hái ốt, bán lon, bán báo cũ xây nhà thờ thì cha Dương vì giận hờn riêng tư với cha Tịnh, bỏ đi luôn và lại trở cở quấy phá cha Tịnh và Cộng Đồng. Sự trung tín phải đặt ra ở chỗ này. Thành ra, công thì ít mà tội lại quá nhiều.

4/ "Tôi nhận lệnh của Bề Trên về đây để tiếp tục công việc đang dở của cha Giuse Tịnh". Vì ai mà cha Tịnh phải bỏ dở dang công việc? Vì ai mà cha Tịnh đã phải viết thư xin họ thôi đừng viết thư rời đuổi Ngài đi nữa. Chắc chắn Ngài sẽ đi cho họ hái lông mã!

5/ "...Xây đắp cho HO Đạo mỗi ngày thêm lớn mạnh, trên căn bản mà cha Tịnh đã khởi công". Khi cha Tịnh và Cộng Đồng khởi công thì cha Dương và các cha khác hồ nhau xông vào phá đám thì còn tiếp tục công việc đó làm chi nữa?

6/ "Đã nhiều lần, ĐGM đơan hứa với chúng ta là Người sẽ duy trì Họ Đạo". Khởi thủy, Đức Tổng GM Quinn cho lập Họ Đạo thì Đức DuMaine chỉ cho Trung Tâm Mục Vụ. Bao nhiêu thư từ lễ phép gửi lên xin, Ngài vẫn coi như không có. Cho đến lúc lời thỉnh cầu kèm thêm biểu ngữ, kèm thêm những ngọn nến đốt chung quanh nhà thờ Chính Tòa thì lúc đó Ngài mới cho Họ Đạo. Có Họ Đạo rồi thì nay Đức sửa tên, mai sửa họ, Đức lại khuyến khích lập các Cộng Đoàn Việt Nam trong giáo xứ Mỹ, rồi đuổi cha Tịnh ra khỏi Địa Phận. Đến lúc Giáo Dân phản ứng thì ĐGM mới xác nhận là sẽ duy trì Họ Đạo với mục đích là trấn an dư luận, còn có duy trì hay không thì phải xem hành động của Đức mới biết rõ được.

7/"Với Thiên Chức LM, tôi sẽ vì Ông Bà và Anh Chi Em để đạt lên ĐGM nguyện vọng xin nâng Họ Đạo của chúng ta lên hàng Giáo Xứ Thế Nhân".Đáng lẽ với Thiên Chức LM, Cha Dương đã phải hành động trước Giáo Dân mới phải.Đang này khi Giáo Dân khởi công xin thì Cha lại chông phá suốt hai năm qua và cho đến giờ phút này, thỉnh cầu của Giáo Dân đã sôi sùng sục mà Cha Dương còn nói là SẼ xin cho thì e rằng quá trễ.Nếu không được bổ làm Chánh Xứ thì chắc chẳng bao giờ Ngài xin cho cả.

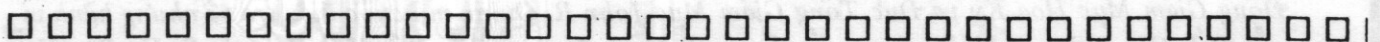
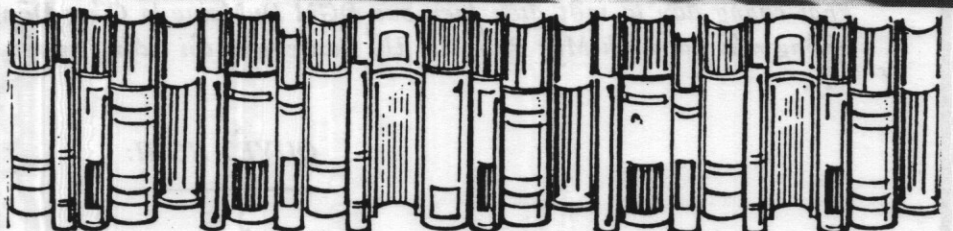
Và Ngài lại sẽ xin không phải Vì Thiên Chức LM của Ngài, mà lại VÌ GIÁO DÂN mà Ngài xin cho.Giáo xứ đâu phải chỉ cho Giáo Dân và vì Giáo Dân.Giáo xứ VN cần cho Giáo Dân và cả linh mục VN nữa.Đó là hình ảnh thân yêu của Giáo Hội Mẹ VN tại quê nhà, cho nên từ LM đến Giáo Dân phải cùng đoàn kết để mà xin.

8/"Với Thiên Chức LM, tôi sẽ không nề hà, bất cứ sự hy sinh,cây đắng ,xót xa,xâu hổ ,buồn tủi, nhục nhã...để chúng ta đạt được nguyện vọng cao đẹp".Nguyện vọng xin thành lập Giáo xứ quá là cao đẹp và quả thực Cha Dương đã nhìn thấy rõ những hy sinh,cây đắng ,xót xa,xâu hổ,buồn tủi, nhục nhã mà Giáo Dân đã chịu trong suốt hai năm qua .Ai đã gây ra cảnh này?Chắc chắn không phải cha Tịnh cũng không phải cha Dương, mà đó là chính ĐC duMaine.Và như vậy tức là cha Dương đã xúc phạm nặng nề đến ĐC DuMaine của cha vì Người đang ôm ấp che chở Cha,Thỉnh cầu Bề trên cho một nguyện vọng cao đẹp như vậy mà phải chịu bao nhiêu cay đắng ,thề thi Cha phải gọi Đấng Bề Trên của Cha như thế nào mới cân xứng?

9/"Phần tôi, xin Ông Bà Anh Chi Em hãy cầu nguyện cho tôi đủ nghị lực và biết hy sinh để làm trọn trọng trách nặng nề mà Bề Trên đã phó thác,để tôi biết quên mình mà đi trọn chặng đường Thánh Giá ".Tưởng câu nguyện cho Cha hy sinh vì quyền lợi Họ Đạo để cha dễ dàng từ chối khéo với ĐGM đứng về nhậm chức, chứ còn việc cứ kháng kháng về làm Chánh xứ thì quá dễ dàng cần gì phải cầu nguyện hy sinh!

Tâm thư đâu đã chứa đựng bao nhiêu lời lầm ,mâu thuẫn .Vậy thì làm sao Cha Dương đủ tài để ra các tâm thư khác đây đó Giáo Dân đây???

Cha về đây với cả Thân quyền lẫn Thế quyền mà sao các con không biết sợ, lại cứ đuổi Cha đi?

LỜI TUYÊN BỐ của ỦY BAN BẢO VỆ CÔNG LÝ và HÒA BÌNH tại GIÁO PHẬN SAN JOSE trong cuộc họp báo ngày 22-7-86

Kính thưa Quý Vị,

Vào chiều ngày 20-7-1986, khoảng hai ngàn giáo dân Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo đã bày tỏ lập trường công khai và dứt khoát yêu cầu Đức Giám Mục DuMaine thành lập Giáo Xứ Thế Nhân cho Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại Giáo Phận San Jose và yêu cầu ĐGM DuMaine thu hồi lệnh chuyển Linh Mục LƯU ĐÌNH DƯƠNG vào chức vụ Chánh Xứ. Sáng ngày 21-7-86, Linh Mục Terrence Sullivan, Tổng Quản Giáo Phận, đã thông báo lời mời của ĐGM DuMaine muốn gặp gỡ Đại Diện Ban Chấp Hành Cộng Đồng và Ủy Ban vào chiều thứ tư lúc 3 giờ trong vòng 45 phút. Ủy Ban đã tìm hiểu về mục đích của buổi họp này thì được biết là để ĐGM DuMaine làm sáng tỏ lập trường của Ngài. Ủy Ban có hỏi về việc ĐGM có chấp nhận hai thỉnh cầu của giáo dân không thì Ngài cho biết ĐGM không biết đó là những thỉnh cầu gì. Ủy Ban lập lại hai thỉnh cầu thì LM Sullivan khẳng định là Đức Cha sẽ không chấp thuận. Do đó, Ủy Ban đã không chấp nhận lời mời vì buổi họp như vậy không hữu ích. Ủy Ban rất hoan hỉ được tiếp kiến ĐGM nếu Ngài muốn biết thêm chi tiết về hai thỉnh nguyện của Cộng Đồng. Còn về lập trường của ĐGM thì Cộng Đồng đã hiểu rõ qua rất nhiều vụ thử chính thức cũng như cách cư xử của Đức Cha đối với Cộng Đồng và LM Nguyễn Văn Tịnh, kể từ ngày ĐGM cai quản Địa Phận San Jose này.

Tuy nhiên, Ủy Ban có trình bày thêm với LM Sullivan và nếu Đức Cha còn muốn giải thích gì thêm thì Ngài có thể dùng văn thư gửi cho Cộng Đồng như Ngài vẫn thường làm là đủ. Nhưng LM Sullivan đã không chấp thuận đề nghị này và cáo buộc Ủy Ban là bác bỏ lời mời của Đức Giám Mục.

Kính thưa Quý Vị,

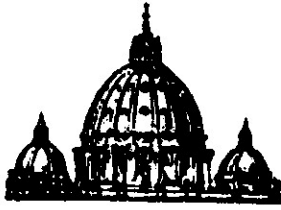
Chúng tôi đã chấp nhận bỏ Quê Hương, bỏ những người thân yêu và bỏ tài sản để tạm lánh nạn Cộng Sản độc tài, vô thần. Chúng tôi đến đây để được Tự Do Tin Ngưỡng và Hành Đạo. Nhưng qua đường lối cai trị của ĐGM DuMaine, Cộng Đồng chúng tôi luôn luôn bị rối loạn, từ những cách đối xử bất công với LM Nguyễn Văn Tịnh chỉ vì Ngài hỗ trợ Cộng Đồng xin thành lập Giáo Xứ, cho đến việc bỏ nhiệm LM Lưu Đình Dương là người đã bênh vực lập trường của Đức Cha và chống đối Cộng Đồng. Mới đây nhất, tối ngày hôm qua, 21-7-86, LM Sullivan đã đem Cha Dương về Họ Đạo này. Giáo dân đã can ngăn và chống đối kịch liệt. Linh Mục Sullivan đành phải dẫn Cha Dương đi. Nhưng trước khi đi, Ngài đã giận dữ bắt hai LM Phụ Tá của Họ Đạo là Cha Nguyễn Chính và Đô Văn Đình đem đi và cấm đoán hai Cha không được cử hành Thánh lễ trong Họ Đạo này nữa.

Phải chăng đây là một điều kiện của ĐGM DuMaine là Cộng Đồng phải chấp nhận Cha Dương để không mất hai Linh Mục Phó Xứ? Ủy Ban chúng tôi cương quyết không chấp nhận điều kiện vô lý này.

QUYẾT NGHỊ:

Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình khẩn thiết thỉnh cầu Đức Khâm Sứ Tòa Thánh tại Hoa Kỳ, Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ và Đức Tổng Giám Mục John R. Quinn mở cuộc điều tra về những hành vi của Đức GM Pierre DuMaine đang cấm đoán việc hành đạo của Giáo dân Việt Nam thuộc Họ Đạo Nữ Vương các Thánh Tử Đạo.

Uy Ban tổ cao và cực lực phản đối trước công luận các hành vi độc tài, kỳ thị, bất công và gây rối loạn của ĐGM DuMaine đối với Họ Đạo chúng tôi.

Thay mặt Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình,

Tiền si TRẦN AN BẠI
Ông NGUYỄN VĂN HIỆT
Bà NGUYỄN DUY LIÊN
Ông ĐỒ ĐIỀN THOẠI
Ông PHẠM TIỀN
Ông VŨ HUYNH TRƯỜNG

NGÀY CHA DƯƠNG

NHẬN NHIỆM SỞ

Vào đúng 3 giờ rưỡi chiều thứ hai 21/7 vừa qua, Linh mục Lưu Đình Dũng đã theo lệnh của Giám mục Pierre DuMaine đến Trung tâm để nhận nhiệm sở.

Cộng đồng Công giáo Việt nam tại giáo phận San Jose đã treo đầy đủ các loại bích chương nhằm phản đối một linh mục đã ký vào bản quyết định phân tán giáo dân ra nhiều khu vực, vị linh mục này đã chống việc thành lập giáo xứ, làm cản trở nhiều công việc của cộng đồng.

Sau khi mọi người vây quanh linh mục Dũng để chất vấn họ đã vô cùng phẫn nộ vì những lời chối quanh co mà tất cả những điều linh mục Dũng đã làm trước đây: chống lập giáo xứ, chống linh mục Giuse Tịnh, không tham gia sinh hoạt giáo xứ... với đầy đủ chứng cứ. Họ đuổi linh mục Dũng ra khỏi trung tâm với những lời lẽ khéo léo và nhạy cảm nhất của những người giáo dân đối với một vị linh mục như linh mục Dũng.

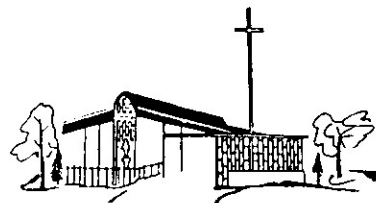
Cuộc cãi vã trở nên to tiếng đã chứng tỏ phần nào nguyện vọng của cộng đồng đối với vị linh mục mới được ĐGM DuMaine chỉ thị. Một người cũng đi với linh mục Dũng đã gọi điện thoại khẩn cấp và năm phút sau Cảnh sát đến giải tán đám đông; những mọi người có mặt tại Họ Đạo đều nói rằng họ không rời khỏi đây, nếu cảnh sát không đuổi linh mục Dũng ra khỏi nơi này.

Nhìn gương mặt linh mục Dũng căng cứng lúc căng tái xám hạp đi, không nói được lời nào trong gan hai tiếng đồng hồ ở một nơi hoàn toàn xa lạ với Ngài. Linh mục Dũng nghĩ thầm và lầm bầm điều Đức Giám Mục đem con hổ chọi. Những sau đó, như một cú canh, LM Sullivan, Tổng Quản Giáo Phận, chạy xe đến những không ai ra tiếp đón. Với vẻ mặt gượng gạo làn miệt thị, không đầy năm phút sau, linh mục Tổng quản bắt linh mục Dũng đi ra ngoài sân đậu xe phía bên trái của tòa Đức mẹ. Linh mục Dũng ngoái cổ lại, nói rằng tôi sẽ trở lại đây... tức thì một rừng bích chương phản đối vây quanh lấy linh mục tổng quản, linh mục Dũng và cảnh sát. Họ phản đối, không chấp nhận Lm Dũng làm chánh xứ tại họ đạo này.

Đúng theo sự sắp đặt và toan tính của ĐGM DuMaine; vào lúc 7 giờ rưỡi chiều cùng ngày, LM Tổng quản lại cho Lm Dũng đến vào lúc thánh lễ chiều. Nhưng bắt lúc và nhục thay; một đàn chào bằng những hàng ghế và một số giáo dân không ai mọ đã kịp thời ngăn chặn tứ hai công của trung tâm. Họ nhất định không cho ai vào. Vị Tổng quản hỏi có muốn giao xứ thế nhân và tân linh mục không? Câu hỏi kẹp. Giáo dân đã giơ cao bích chương phản đối Lm Dũng thêm lần nữa. Tự ai đã nói lên tử vị Tổng quản ăn khớp với lệnh tử tòa giám mục, Những đáp số mà linh mục Tổng quản đang giải tử tử. Nếu không cho Lm Dũng vào trung tâm thì phải bắt hai linh mục Giuse Chính và Đominicô Đình để gây áp lực với số giáo dân này.

Nghĩa là tòa giám mục đã điên đầu để đưa ra biệt bao nhiều chiêu thức mà vẫn chưa hoàn thành được một bước nào. Cảm không cho các linh mục cử hành thánh lễ tại trung tâm. Đồng thời dùng thế quyền trợ lực cho áp bức, bất công, đe dọa, căm cách, gây hoang mang cho giáo dân. Đây cũng là lệnh của Đức Giám Mục Pierre DuMaine nhằm gây thêm hoang mang cho Cộng Đồng và gây trở ngại cho việc hành đạo chưa từng thấy trong lịch sử Giáo Hội Công Giáo tại Hoa-Kỳ. Đã Hai lần trong ngày, Linh Mục Phaolô Lưu-Đình Dũng cố gắng đột nhập Họ Đạo. Những cả hai lần đều thất bại và đó là câu trả lời dứt khoát với tòa Giám Mục là Cộng Đồng này không bao giờ chấp nhận L M Dũng về làm chánh xứ họ đạo này.

THI CẨM

THU NGỎ

của BAN CHẤP HÀNH HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO và ỦY BAN BẢO VỆ CÔNG LÝ và HÒA BÌNH tại GIÁO PHẬN SAN JOSE.

Kính thưa Quý Vị,

Chúng tôi hân hạnh gửi đến quý vị những tin tức liên quan đến việc cầm quyền tự do của Đức Giám Mục Du Maine đối với Cộng đồng Họ-Đạo chúng ta như sau:

Chúng tôi đã xấp Đức Giám Mục.. Thành lập một Giáo xứ Thế nhân cho Cộng-Đồng Công Giáo Việt-nam chúng ta và xin thu hồi lệnh bổ nhiệm linh mục Lưu-đình-Dương vào chức vụ Tân Chánh xứ Họ-Đạo, vì Linh Mục đã chống đối thỉnh nguyện xin thành lập giáo xứ của chúng ta.

Chiều ngày 21 tháng 7 năm 1986 Linh Mục Terrence Sullivan Tổng Quản Giáo phận cũng phải đoàn gồm Linh Mục Eugene Boyle và một bà sơ Mỹ đã dẫn Linh Mục Dương đến họ đạo lần thứ hai trong cùng một ngày để một lần nữa xin Giáo dân chấp nhận cha Dương, những các giáo dân vấp một mực từ chối.. Linh Mục Sullivan đã tức giận yêu cầu Cảnh sát địa phương vào nhà xử mỗi hai Linh Mục phó xứ là Linh Mục Nguyễn-Chinh và Linh Mục Đỗ Văn-Đình đưa lên xe và cha Tổng quản chở đi. Hiện nay, hai Linh Mục sống lang thang tại nhà các Giáo dân và các ngài không được cử hành các thánh lễ cũng như ban phát các phép Bí tích tại nhà thờ Họ-Đạo nữa.

Khi bắt hai Linh Mục phó xứ đi, Linh Mục Sullivan đã tuyên bố rằng, khi nào giáo dân chấp nhận cha Dương thì hai cha phó xứ mới được trở về. Để trả lời câu hỏi của một giáo dân về lý do họ phiếm Linh Mục Dương, Bà sơ Mỹ trong phái đoàn của Tòa Giám Mục đã nói rằng: Vì trước đây cha Dương đã hỗ trợ Đức Giám Mục (Bác bỏ việc xin thành lập Giáo xứ và đồng ý với chính sách đồng hoá người Việt-Nam) thì nay Đức Giám Mục cũng phải hỗ trợ cha Dương về làm cha xứ.

Kính thưa Quý Vị,

Đức Giám Mục Pierre DuMaine đã coi phân rỗi của 5.000 giáo dân Việt-Nam ngang hàng với sự chấp nhận một linh mục chánh xứ.. Nói cách khác, nếu giáo dân không chấp nhận lệnh bổ nhiệm tân chánh xứ của Đức Cha thì giáo dân có thể sẽ mất linh hồn vì không được chịu các phép Bí-tích trong những trường hợp khẩn cấp..

Kính thưa Quý Vị,

Quý-Vị và chúng tôi cũng là Kitô hữu, cùng thông công và hiệp nhất trong Nhiệm Thể Chúa Kitô trong cùng một Giáo hội..

Chúng tôi trân trọng kính mời Quý Vị đến tham dự NGÀY CÔNG LÝ VÀ HÒA BÌNH sẽ được tổ chức vào lúc 5 giờ 30 chiều Chủ Nhật ngày 27 tháng 7 năm 1986 tại Nhà thờ Họ-Đạo số 685 Singleton Road San Jose CA 95111 để cầu xin THIÊN CHÚA soi sáng mở lòng Đức Giám Mục để ngài lắng nghe và chấp nhận nguyện vọng thiết tha của Cộng Đồng Công Giáo VIỆT NAM.

Trân trọng,

Thay Mặt Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình

Ông Trần An Bâi
Ông Nguyễn Văn Hiệt
Bà Nguyễn Duy Liên
Ông Đỗ Điện Thoại
Ông Phạm Tiên
Ông Vũ Huỳnh Trường

Thay mặt Ban Chấp Hành Họ Đạo
Ông Trần công Thiện

HÌNH ẢNH “LỊCH SỬ” của MỘT LM NHẬN CHỨC CHÁNH XỨ ngày 21-7-86

Tôi đưa Cha Xứ đến giám,
Cho Cha ở lại, Ông Trùm chịu không?

Cha con mắt mắt cả rồi,
Sao chùa cuộn gói đề tôi bức mình.

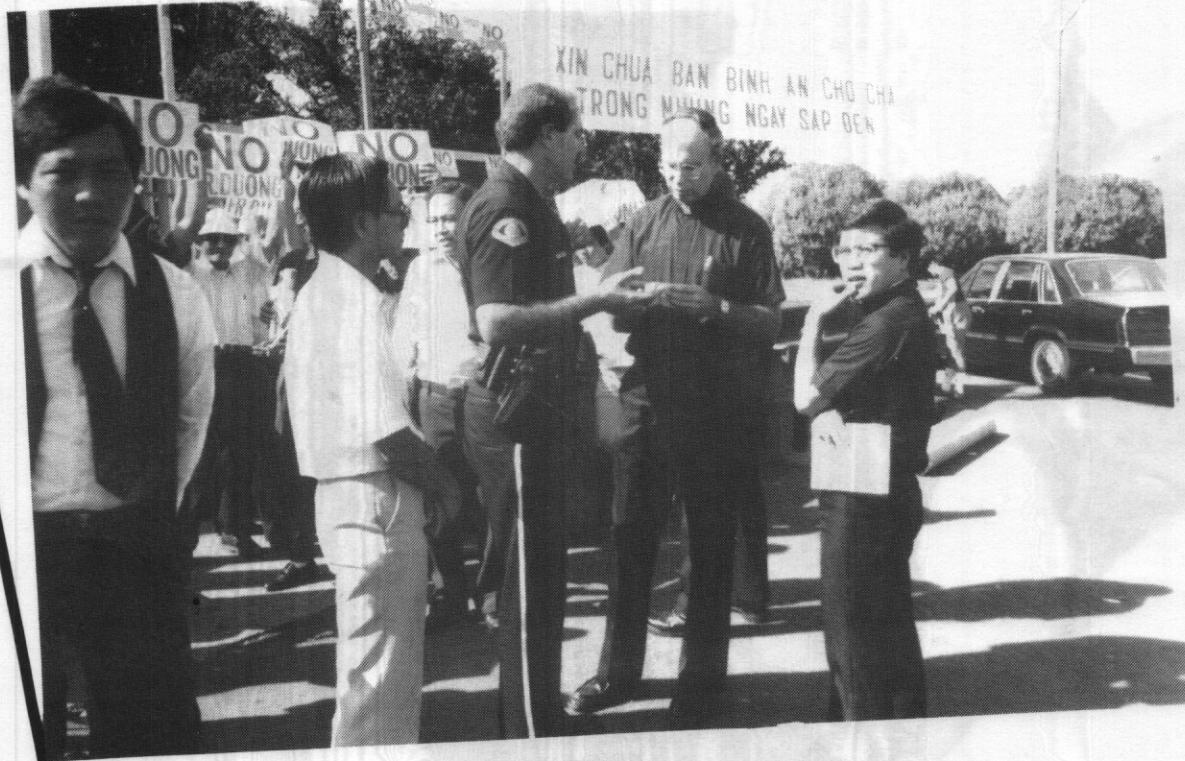
U DHU
INH XU GIUSE

88-7-15 ngày 15-7-88

*Nhà Thờ đã mở cửa chưa?
Thưa rằng có lối mà chưa được vào.*

*Ngoảnh đi kéo họ chề cười,
Về làm Cha Xứ người người chẳng ư.*

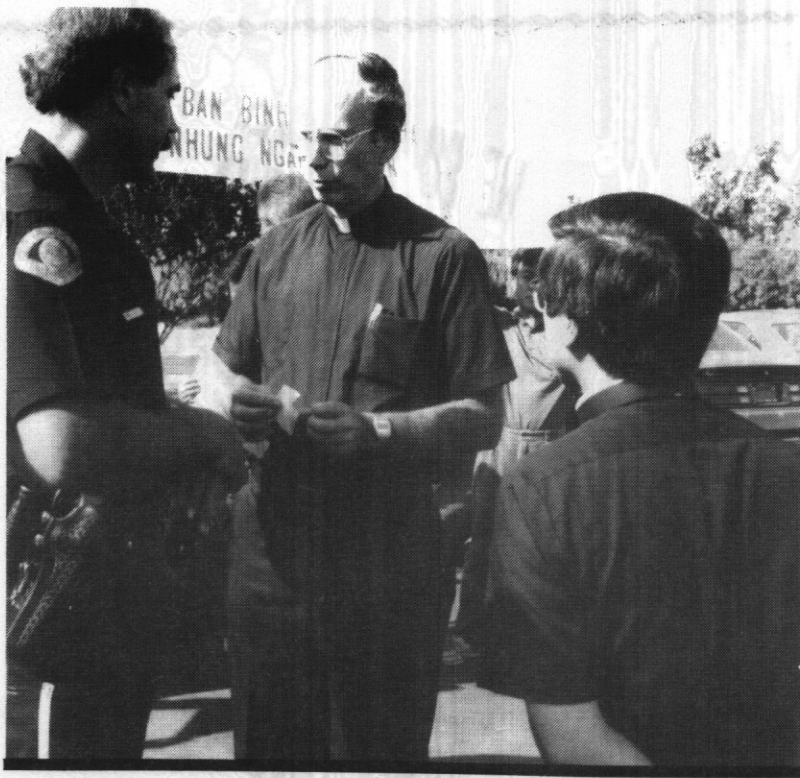

Cho tôi được nói đôi lời,
Đừng la tôi nữa tôi rời khỏi đây.

Đó ai đem được lá rừng,
Bằng nhiều như lá "Xin đừng Cha Duông".

Cảnh Sát:
Ngài ơi, đã đến mức này,
Ngài đừng bước nữa, hãy rời khỏi đây !

Tàu vi thường sách Ngài ơi !
Đừng nên lý nữa cho đối cười chê .

THỈNH NGUYỆN THU KÍNH ĐỀ TRÌNH ĐỨC GIÁO HOÀNG KHIẾU NẠI ĐGM PIERRE DU MAINE

San Jose, ngày 20 tháng 7 năm 1986

Kính Gửi: Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô-Đệ II
Tòa Thánh Vatican
Vatican City

(Kính đề trình qua Đức Khâm Sứ Tòa Thánh tại Hoa Kỳ)

Tâu Đức Thánh Cha,

Chúng con, những người Công Giáo Việt Nam tị nạn từ 18 tuổi trở lên, thuộc Ho Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo, Giáo phận San Jose, Tiểu Bang California, Hoa Kỳ, kính cầu tâu trình Đức Thánh Cha nỗi lo âu và đau khổ cùng cực của chúng con trong suốt những năm Đức Giám Mục Pierre DuMaine cai quản Giáo Phận này. Sở dĩ chúng con phải làm phiền đến Đức Thánh Cha vì chúng con đang bị dồn vào chân tường và không biết phải làm gì khác hơn. Sau đây chúng con xin được tỏ bày vài dữ kiện lên Đức Thánh Cha.

1) Khi San Jose còn trực thuộc Tổng Giáo Phận San Francisco, trọng Thành lễ mừng kính các Tiên Nhân Tử Đạo Việt Nam của chúng con vào ngày 2 tháng 9, 1979, Đức Tổng Giám Mục John R. Quinn đã long trọng tuyên bố việc thành lập Đặc Xứ cho người Công Giáo Việt Nam vì Ngài thông cảm và thường mến đoàn con tị nạn đang sống tha hương nơi đất khách quê người. Sắc lệnh thành lập chưa kịp ban hành thì San Jose được nâng lên hàng giáo phận, dưới sự cai quản của Đức Giám Mục Pierre DuMaine. Sau khi nhậm chức, Đức Giám Mục đã từ chối thi hành quyết định của vị tiền nhiệm. Vì nhu cầu mục vụ của chúng con quá rõ rệt và sau nhiều hình thức thành khẩn, van nài, Đức Giám Mục đã cho thiết lập Trung Tâm Mục Vụ với quyền hạn rất ít. Trung Tâm này không được phép cử hành Thánh Lễ Chúa Nhật và Lễ buộc, cũng như các Bí tích Rửa tội, Hôn phối, An táng v.v... Điều này đi ngược lại mục đích của giáo dân khi họ đóng góp tiền bạc để tạo mãi cơ sở hiện hữu với giá 350,000 Mỹ kim. Chúng con không muốn bị họa tận vào xã hội mới này, Chúng con muốn có một nơi thờ phượng riêng để bảo tồn di sản đạo giao của tổ tiên, đồng thời góp phần tô điểm cho nền văn hóa xứ này thêm phong phú.

2) Nhân thấy Trung Tâm Mục Vụ không đáp ứng đầy đủ các nhu cầu mỗi ngày thêm khẩn trương, trong khi Đức Giám Mục lại muốn chúng con hội nhập càng sớm càng tốt, Cộng Đồng chúng con lại phải khẩn nài xin Đức Giám Mục thiết lập cho chúng con một Giáo Xứ Thế Nhân theo tinh thần Giáo Luật 518. Tháng 4, 1985, Tòa Giám Mục đã tổ chức 3 cuộc tiếp xúc với giáo dân. Trên 95% những người hiện diện đã bày tỏ khát vọng có một Giáo Xứ Thế Nhân không những vì nhu cầu mục vụ mà còn là niềm an ủi tinh thần. Giáo xứ Thế Nhân có thể xem là quê hương tinh thần của chúng con, những người đã bị Cộng sản đoạt mất quê hương. Dầu vậy, Đức Giám Mục DuMaine đã không cho lập giáo xứ mà chỉ thiết lập đặc xứ, một thể chế mà chúng con không còn thấy trong Tân Giáo Luật. Dù được kết quả nhỏ bé không đúng như lòng mong ước, chúng con cũng cảm ơn Giáo Hội, nhưng lại rất đau lòng vì thái độ của Đức Giám Mục DuMaine đối với vị sáng lập cộng đồng và cũng là người lãnh đạo chúng con trong suốt 10 năm qua: Cha Giuse Nguyễn Văn Tinh.

3) Ngày 17 tháng 6, 1985 Cha Tinh nhận giấy truyền chuyển đi làm Cha Phó tại một giáo xứ Mỹ. Mọi người xót xa vì không thể hiểu được lý do và thái độ của Đức Giám Mục đối với Linh Mục Nguyễn Văn Tinh, người Cha kha ái của chúng con. Chúng con đã xin Đức Giám Mục xét lại quyết định của Ngài. Có lẽ Đức Giám Mục đã thấy sự bất ổn trong quyết định trên nên Ngài đã thay đổi ý kiến, nhưng cùng một lúc với việc bỏ nhiệm vụ, Cha Tinh làm Chánh xứ tiên khởi của Đạc Xu, Đức Giám Mục đã tuyên bố chấm dứt chức vụ của Ngài sau 9 tháng. Điều này cho chúng con thấy Đức Giám Mục DuMaine đã quá khắt khe với Cha Tinh. Chúng con cho đó là một hình thức hành hạ Người chỉ vì Người thẳng thắn nói lên nhu cầu thực sự của chúng con và đồng ý với chúng con trong thỉnh nguyện xin thành lập giáo xứ thế nhân. Chúng con thương hại cho một Linh Mục bị bạc đãi như thế.

4) Cha Nguyễn Văn Tinh đã vâng lời ra đi với hy vọng Ho Đạo được bình an nhưng không ai có thể ngờ rằng Đức Giám Mục lại cử Cha Lưu Đình Dương về làm Chánh xứ mới. Sự bỏ nhiệm vụ này gây hoang mang và đau khổ cho Ho Đạo chúng con vì ai cũng biết Cha Dương đã tuyên bố và hành động chống lại thỉnh nguyện xin giáo xứ và không muốn hợp tác với cộng đồng chúng con trong suốt thời gian qua. Ngoài ra, xét về những tiêu chuẩn thông thường trong việc đề cử một Chánh xứ, như tuổi, thâm niên, kinh nghiệm thì Cha Dương không phải là ứng viên tốt so với hai Linh Mục phụ tá cho Cha Tinh. Chúng con nghĩ rằng Cha Chính xứ phải là người phục vụ cho giáo dân chứ không phải là người cùng quan điểm với Đức Giám Mục. Giữa Cha Chính xứ và cộng đồng giáo hữu cần có sự thông cảm và hợp tác chân thành. Nhiều hội đoàn và giáo hữu đã gửi lên rất nhiều kiến nghị, đề xin Đức Giám Mục DuMaine xét lại lệnh bỏ nhiệm vụ của Ngài nhưng tới nay không có dấu hiệu gì chúng to Đức Giám Mục nghe tiếng dân của Ngài.

Tâu Đức Thánh Cha,

Chúng con viết thư này trong sự kính trọng và đau xót. Chúng con vẫn kính trọng Bề Trên nhưng rất lo âu về sự bình an trong Ho Đạo. Vì Đức Cha DuMaine không muốn nhìn đến sự khó khăn và đau khổ của đại đa số giáo dân nên chúng con phải kêu đến Tòa Thánh. Chúng con xin Đức Thánh Cha lắng nghe tiếng khóc của đoàn chiên tội nạn Việt Nam tại San Jose và ra lệnh mở cuộc điều tra để tìm biện pháp thích nghi hầu tái lập sự bình an trong cộng đồng chúng con.

Xin Thiên Chúa xuống phúc lành cho Đức Thánh Cha.

Kính Cẩn,

Con chiên Ho Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo

Ký tên

THƯƠNG AI

Mãi sống cho lắm cũng là trâu,
Phục vụ chừ dân, bạc mãi dẫu.
Khắc khoải ngày đêm lo dai sứ,
Chiều mưa biên giới Cha về đâu?

Chiều mưa biên giới Cha về đâu?
Để lại dân con một khối sầu.
Người đi tắt tước, trời chửa sáng,
Kẻ ở ngậm ngùi suốt canh thâu.

Kẻ ở ngậm ngùi suốt canh thâu,
Mà nghe ray rứt nỗi nồng, sâu.
Tu là cõi phúc, tình đau khổ?
Thế thái nhân tình nời tiếp nhau!

Thế thái nhân tình nời tiếp nhau!
Nhân sinh ba vạn, thầy mà đau.
Cọc chệt dẻ da, người dẻ tiếng,
Lulu danh hậu thế mãi kiếp sau.

Lulu danh hậu thế mãi kiếp sau,
Lula thầy, phân ban lạ gì đâu?
Thôi thương làm lòn hay làm lão,
Chỉ tội cho ai bạc mãi dẫu.

Chỉ tội cho ai bạc mãi dẫu,
Năm mô râu râu dẻ ngàn sau.
Kẻ đi, người ở còn nhang khói,
Góc biên, chân trời vẫn nhớ nhau.

CUỘC NGHÈNH ĐÓN LM TÂN CHÍNH XỬ LY KỶ NHẤT TRONG LỊCH SỬ GIÁO HỘI CÔNG GIÁO

Cuộc biểu tình vĩ đại của Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo vào chiều ngày 20 tháng 7, 1986 đã trở thành một cuộc trưng cầu dân ý vô tiền khoáng hậu. Với sự tham dự của trên 2,000 giáo dân (theo ước tính của Báo San Jose Mercury News). Không phải chỉ có một nhóm nhỏ không đồng ý với quyết định của Giám Mục DuMaine mà hàng ngàn cánh tay đưa lên với chữ "Có và không" để xác định lập trường xin một giáo xứ thế nhân và không chấp nhận LM Dương làm Chính xứ. Kỷ giả Đào Nguyên Nguyên của báo Trống Đồng đã ghi lại những hình ảnh cuối cùng của cuộc tập hợp như sau:

"Phòng viên truyền thanh truyền hình Hoa Kỳ chạy ngược xuôi phỏng vấn thu hình và trực tiếp truyền đi. Những giáo dân Việt Nam trước tâm sự người đi kẻ ở cứ thể như hồn vía trên mây, lặng lẽ. Cảnh về chiều không khi buổi biểu tình căng êm xuống lần. Phòng viên, nhiếp ảnh Hoa Kỳ tưởng như thể lã xong. Họ bỏ về. Cảnh sát cũng bỏ đi trước đó. Đứng vào cái thời điểm hoàng hôn chụp xuống Giáo đường Họ Đạo Nữ Vương các Thánh Tử Đạo, Linh mục Nguyễn Văn Tịnh nhanh như lượn sóng thủy triều lướt nhẹ từ phía ngoài đường Singleton, qua công, bước vào. Mặt Cha không hồng hào như thường lệ. Cha bước lên khán đài cầu nguyện. Cha nói với vài lời rồi bước xuống đi ngay. Giáo dân đổ xô tới ôm, bắt tay Cha. Cha Tịnh không thể bắt tay hết mọi người. Nhiều tiếng khóc óa, nước nỏ khắp chung quanh. Khóc khắp nơi chung quanh sân Họ Đạo. Giáo dân lao tới, nhiều người muốn nhìn giáp mặt Cha Tịnh lần chót những có tiếng nói lớn yêu cầu đàngra để Cha Tịnh đi ngay. Cha có thể bị áp huyết cao mà té xuống. Ban Tổ Chức hướng dẫn, đưa Cha ra xe bằng an. Không có báo chí nào bên ngoài thu được hình ấy. Cha Tịnh biến đi, giáo dân trên sân như người vửa rớt vào khoảng không, lạnh ngắt, giữa mùa hè".
Đã gần nửa đêm rồi, mà vẫn còn nhiều người tới lui trò chuyện trong lo âu, không biết ngày mai sẽ ra sao? Điện thoại reo, sau đó có tiếng người loan

báo: Một giờ sáng Cha Dương về, Cha đang ở nhà ông Công. Anh em chờ mãi đến 1 giờ với khẩu hiệu trên tay để nghênh đón nhưng không thấy bóng LM Tân Chính Xứ.

Sáng Thứ Hai 21 tháng 7, Họ Đạo bắt đầu chương trình ăn chay và ham mình để cầu nguyện cho 2 thỉnh nguyện được thành đạt. Ban sáng rất đông những buổi trưa vắng bót. Lúc đó là 3 giờ trưa, người ta thấy ông Phụng đi vào văn phòng Họ Đạo rồi trở ra ngay, đó là tên thám báo. Trời nắng gắt, ông Trữ và ông Tiến mệt mỏi ngồi tại bàn ghi tên ăn chay và cầu nguyện đất bèn hông nhà thờ. Bà M. đang nghe điện thoại, mắt nhìn ra cửa sổ. Có tiếng chạy thình thịch bên ngoài, Bà T. chạy vào báo động. Tiếng Bà M. bỗng trở nên hốt hoảng: "Cha Dương về! Làm sao bây giờ? Sau Cha có một đám người đi theo! Số điện thoại của anh em? Một giây sau bà bỏ điện thoại xuống chạy bỏ sang nhà ông T. bên cạnh. Ông T. vội ra xe, rờ máy phóng nhanh có lẽ để mang quân về vì bị đột kích bất ngờ, LM Tân Chính Xứ đi đến giữa bãi đậu xe mất nhìn chung quanh. Từ hàng rào đến cánh cây, góc cột, đầu đầu cũng có chữ: "No, Fr. Dương". Đến trước đài Đức Mẹ, Ngai ngừng lại nhưng cũng đành bước qua dưới biểu ngữ: "Fr. Dương? No". Ngai được hộ vệ tá hữu bối Liễu và Lai, hai con trai của Ông Bà Lê. Vừa bước vào văn phòng Họ Đạo, LM Tân Chính Xứ bỗng đứng khựng lại vì trước mặt Ngai là 6 nữ tuồng đang giàn hàng ngang để chặn đường, nút chặn này khó thể vượt qua vì phía sau các Bà còn có một hàng ghế làm chướng ngại vật. Sáu nữ lão tuồng này là: Bà Cự N., Bà T., Bà Q., Bà C., Bà H., và Bà H. Các Bà bắt đầu chất vấn Cha Tân Chính Xứ một cách gay gắt về tội Ngai theo kỹ thuật xa luân chiến và nhất quyết không cho Ngai đến gần phỏng các Cha. Một Bà nói lớn: "Cha về với Giám Mục đi, Họ Đạo này không ai chấp nhận Cha cả và nổi dậy không có chỗ nào để chúa Cha."

Lỗi buộc tội quá đầy đủ tai, Ngài Tân Chính Xứ bên bước vào nhà nguyện để lấy hơi, không ngờ gặp phải Bà Cự B. đang chờ sẵn. Là một cán bộ Legio nhà nghề, không cần dài dòng lời thối, Bà Cự tăn công ngay. Bà cho Cha Dương biết rằng Bà rất thương các Linh Mục nên thành thật khuyên Cha nên xin Đức Giám Mục rút lại lệnh bổ nhiệm vì Bà biết rõ đa số giáo dân không kính phục Cha do những hành vi thất nhân tâm của Cha từ trước đến giờ. Bà kéo Ngài nép vào tường rồi tiếp tục thuyết: Giáo Hội đã tôn kêm và khó nhọc huấn luyện Cha trở thành Linh Mục để phục vụ Thiên Chúa, Cha đừng để chức thánh này bị khinh rẻ vì sự tham quyền hay ham lợi của Cha. Con không thấy quyền lợi gì đâu mà Cha ham chức này quá vậy, nỗ lực cả Cha Tịnh người ăn nhân của Cha. Cha Dương đứng lặng thinh không trả lời.

Bên ngoài Bà Q. lên tiếng hỏi: "Ai mang Cha Dương tới vậy?" - "Giữ đình Bà Lê chứ còn ai," một Bà khác trả lời. Bà Lê đứng gần đây bên xấp tới làm đủ. Thế là một màn Cự nữ và can gián xảy ra. Bà M. vừa thoa diu xong các Bà bên trong, thì bên ngoài có tiếng cãi vả giữa Ông Lê và vài người khác. Giữa bầu không khí đòì co, cãi cọ và thách thức gần đến mức thủng căng tay, hạ căng chân, thì một nữ tướng cao lớn xuất hiện. Đó là Bà T. L. Vừa bước vào phòng Bà hỏi lớn: "Cha Dương đâu? A, Ông đây há." Thế rồi Bà bắt đầu dạy một bài học về luân lý về nhân nghĩa, liêm sỉ, cái đúng của bậc trưởng phu và cái hèn của đứa gia nô. Bà đã dùng những lời chua cay nhất trong văn chương Việt Nam để chứng minh đây là một con người bất xứng, nên đi khuất mắt nhân dân. Thấy tình thế quá nghiêm trọng và nguy ngập trước những ngón tay xiá xoi của các Bà, Anh Em Lai, Liễu chạy điện thoại gọi cảnh sát. Cha Dương cấp tốc gọi Tòa Giám Mục báo cáo tình hình. Một lúc sau, 5 xe cảnh sát vừa tới và cảnh sát rậm rạp bước vào. Cha Dương đứng đó chờ cảnh sát ra lệnh cho các Bà đứng qua một bên nhưng các Bà tỉnh bơ, lại càng nắm chặt tay nhau hơn trước lời đe dọa của cảnh sát. Cảnh sát đôi bạt bỏ bột, các Bà cũng lăm ngó, chả sợ, và nhất quyết không cho Cha Dương đến được cửa phòng. Các Bà còn đưa tay cho cảnh sát công nhưng vì là "bạn dân" nên các ngài giả là: nói vậy thôi chứ chúng tôi đâu có bắt các Bà làm gì. Bên ngoài có tiếng la ó của toán viện binh vừa mới tới. Thấy không xong, cảnh sát khuyên Cha Dương nên rút lui. Trong lúc Cha Dương còn đang đứng gần nhà vệ sinh, sửa soạn ra về thì cánh cửa lớn ra vào phía trước vụt mở toang, kiện tướng tóc bạc vùng Campbell bước nhanh vào, từng lăm nhóm người mới tới sắp tăn công, cảnh sát với ồm Cha Dương đẩy vào "Restroom" đóng ập cửa lại để bảo vệ Ngài. Thấy không có gì nguy

hiểm họ bèn mở cửa mới Ngài bước ra. Cũng lúc ấy Cha Tổng Quan Sullivan đến rubc Cha Tân Chính Xứ ra về. Đền ngang dài Đức Mẹ Cha Tổng Quan, Cha Dương và 4 cảnh sát đứng lại vì từ ngoài cổng Ông Chủ Tịch Thiện đang lặn thân bước vào Trung Tâm. Cha Tổng Quan vẫy tay mời Ông đến và cho biết rằng chiều nay Ông sẽ trở lại và nếu LM Dương không vào được Ông Chủ Tịch phải chịu trách nhiệm. Ông Thiện trả lời: "Tôi không có trách nhiệm gì phải chịu cả, cũng như các giáo dân khác, tôi đến đây để cầu nguyện." Phải doãn ra về với lời hứa sẽ trở lại, lúc đó là 4 giờ 30. Quang cảnh Trung Tâm Họ Đạo thật là nao nhiệt; dưới gốc cây thông Anh Trưởng đang diễn tả những pha cụp lạc vừa xảy ra cách đó 1 giờ đồng hồ cho anh em nghe; Anh Phường, Anh Vương cũng cười cười nói nói với Anh Bui, từng thuật những việc xảy ra vì các anh đã có mặt ngay từ lúc đầu. Anh Tiên ngậm điều thuốc phi phà, ra về chiến thắng. Bà Thoai, dù là nữ tướng đến muộn nhưng cũng có dịp tiễn Cha Dương trở ra. Mọi người xôn xao chuẩn bị đón ngli trở lại trong khi cảnh sát trên sân parking mỗi ngày một đông. Đồng hồ tay chỉ 5 giờ 30, trong khi anh em đang chuẩn bị bàn ghế cho thánh lễ buổi chiều thì một viên cảnh sát cầm một thiệp nhỏ đến Ông Chủ Tịch cho biết nhân vật này muốn gặp Ông ngoài cổng. Ông Chủ Tịch đến nói chuyện với một người cao lớn mặc thường phục song được biết đó là một nhân viên cao cấp của cảnh sát, đặc trách toàn bộ hệ thống an ninh. Giáo dân đến càng lúc càng đông và có tin chính Đức Giám Mục sẽ mang Cha Dương đến cử hành thánh lễ. Người ta thấy có vài khuôn mặt mới đang tới lui trên sân và một nhóm người lạ mặt đang đứng dưới gốc cây liễu cạnh đài Đức Mẹ. Ba xe cảnh sát tiến vào Trung Tâm và họ dựng giấy đỏ giăng ngang cổng bên trái (từ bên trong nhìn ra ngoài), không cho ai ra vào lối đó. Công bên phải thì một xe cảnh sát chặn ngang. Thấy cảnh chặn xe không cho vào Trung Tâm một cách bất thường như vậy Ông Chủ Tịch yêu cầu họ dời xe ra khỏi cổng để giáo dân đi lễ được mang xe vào trong. Sau một giây suy nghĩ, viên cảnh sát trả lời O.K.

Thánh lễ được Cha Chính bắt đầu cử hành vào lúc 7 giờ. Đa số giáo dân đã lễ những vận thủ trong tay khẩu hiệu nghênh đón Tân Chính Xứ "No, Fr, Dương". Có độ 10 cảnh sát sắc phục đang đứng rải rác chung quanh sân Họ Đạo. Một điều lạ là phóm người lạ mặt không đến lễ dự thánh lễ mà chỉ đứng đây đó với vẻ chờ đợi một cái gì. Người ta thấy có đủ mặt các cao thủ nói danh như Anh Em Liễu, Lai, Ông Tăng, Ông Công, Ông Hòa đen, Ông Uyên Ngủ, Ông Chính và một số đàn bà con nít ít thường đến Trung Tâm tổng cộng độ 20 người. Trong lúc thánh lễ đang cử hành thì tại mỗi

công lớn ra vào đều có lối 10 người ngồi chờ đợi vì họ dự đoán rằng trong lúc mọi người đang chăm chú dự lễ thì Cha Dương có thể đột nhập. Dự đoán này không sai, lúc giáo dân đang rồc lễ, thì có tiếng kêu từ công ngoài, Cha Dương tới! Nhanh như chớp, toàn người ngồi đợi phóng nhanh ra trước đầu chiếc xe màu nâu lợt đang mới trở đầu vào công. Như đàn ong vỡ tổ, đàn ông, đàn bà, thanh niên, thiếu nữ cầm đầu chạy về phía công mặt, tạo thành một rừng bằng hiệu tay đưa lên cao miệng la lớn: "No, Fr. Dương". Thế là cảnh chân người và xe bắt đầu. Từ trong xe bước ra chúng tôi thấy có Cha Tổng Quản Sullivan, Cha Boyle, Giám Đốc nhân viên, Cha Dương, và một bà Sđ mặc thường phục. Đèn máy ảnh lóe chớp khi gần khi xa. Hàng rào người dày trên 10 thước tây, dù xe tăng cũng vượt qua không nổi. Họ đưa bằng lên cao hoặc cầm trước ngực miệng la từng hồi. No, No, No. Một biểu ngữ bằng đuốc mang tới để phải đoán đọc cho rõ: "We do not want Fr. Duong to be our pastor." Toàn người la mặt trên sân đứng bất động. Không bao giờ chúng tôi được nhìn kỹ, nhân diện tử nhân vật, những kẻ trước giờ được giáo dân gán cho nhân hiệu là anh hùng ném đá giấu tay, ngồi trong bóng tối tung thủ nặc danh. Toàn bộ lực lượng của họ đang được huy động về đây để hoan hô, ủng hộ LM Tân Chánh Xứ, người đã lãnh đạo cuộc chống phá cộng đồng, nhờ vào quyền lực của đảng Bê Trơn để hạ thủ được Cha Già Tịnh, chiếm ngôi Vương. Giám Mục DuMaine được báo cáo là Cha Dương có 4,000 giáo dân ủng hộ chỉ có vài người chống đối thôi. Bây giờ không biết 4,000 người kia đang ở đâu, mà chỉ có một nhóm nhỏ đang bị cảnh sát theo dõi từng cử động. Đây là dịp tốt để mang họ ra dưới ánh sáng mặt trời cho mọi người được thấy dung nhan. Nghĩ rằng nhóm ủng hộ Cha Dương đông lắm nên Ngài Tổng Quản mạnh dạn đề nghị tất cả vào bên trong bỏ phiếu xem bao nhiêu người chấp thuận. Đám đông trả lời ngay: là phiếu chúng tôi đây: No, No, No. Sau nửa giờ cầm cự phải đoán không tiến lên được nữa bước. Dưới con mắt chuyên môn, viên chỉ huy cảnh sát biết không thể nào lay chuyển được quyết tâm của dân, Ông bèn đề nghị Cha Tổng Quản nên đưa Cha Dương về. Ngài Tổng Quản bèn nổi giận quyết định, nếu không nhận Cha Dương, tôi sẽ đem 2 Cha kia đi luôn. Có tiếng gọi máy, và vài phút sau người ta thấy bốn cảnh sát hộ tống hai Cha Đỗ Văn Đình và Nguyễn Chính đi từ Trung Tâm ra ngoài qua công phía trái như 2 can phạm. Ngài Tổng Quản ra lệnh cho hai Cha lên xe, cũng với Cha Dương rời khỏi Ho Đạo. Độ 30 phút sau, một chiếc xe màu xanh lợt quanh vào công bên trái. Có tiếng hô lớn: Họ

vào công bên kia; tức thì đám đông ủa đến nhanh như chớp. Cha Boyle bước xuống xe và yêu cầu được vào bên trong khóa các cửa phòng. Đám đông trả lời: Đây là tài sản của chúng tôi, do mồ hôi nước mắt của chúng tôi đóng góp, không ai có thể cầm chúng tôi xử dụng. Cha Boyle giải thích là chỉ khóa phòng các Cha thôi. Ông Chủ Tịch BCH đã yêu cầu đám đông mở lối cho đại diện Tòa Giám Mục vào và ông đã hưởng dẫn Cha Boyle đến kiểm soát các cửa phòng các Cha đã được khóa kỹ.

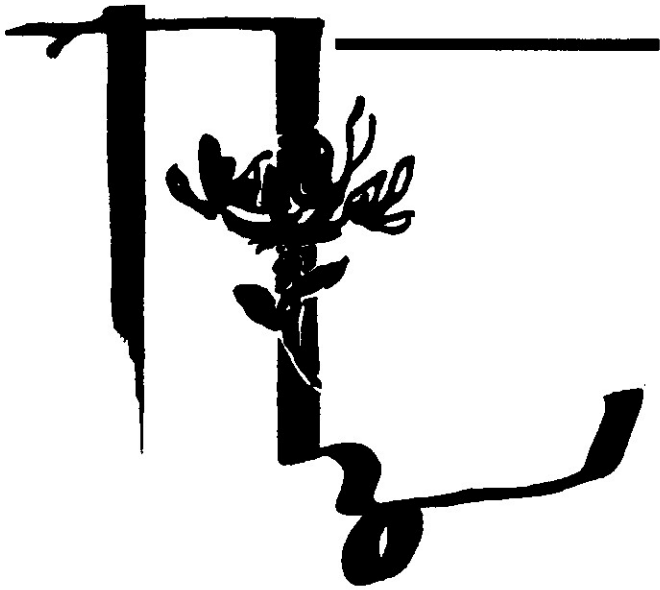
Trước mặt Cha Boyle, một câu hỏi từ đám đông vọng ra: Tại sao Tòa Giám Mục đã cưỡng bách các Cha Phở của chúng tôi đi? Đây đâu phải là xử công san! Người bên cạnh trả lời: Dĩ nhiên, Hoa Kỳ làm gì có chế độ Cộng Sản nhưng Tòa Giám Mục đang áp dụng một chính sách độc tài rõ rệt. Nếu biết bị áp bức như vậy, tôi đâu liều chết đến nơi này làm chi! Một Ông Cu buột miệng than thò: Thật là một vụ bỏ nhiệm, nghênh đón LM Chính Xứ lý kỳ và lạ lùng nhất tôi chưa từng thấy trong đời tôi. Xin Chúa Thương Xót Chúng Con

Trúc Nhĩ

DANH SÁCH QUÝ VỊ ÂN NHÂN ỦNG HỘ BẢN TIN CHÍNH NGHĨA

Nguyễn đình mạnh Trưởng-Bà Học-Hoàng ngọc
Vân-Hà duy Trung-Vũ thị thanh Hiền-Nguyễn
văn Thóm-Hà Nga-Nguyễn Sách-Đào đức Chiêu
Nguyễn Tường-Nguyễn duy Viên-Ông Sơn-
Bà cụ Quy-Bà Mây-Nguyễn Long-Ông Cát-
Nguyễn Đức-Bùi Định-Trần văn Sanh-Bà Thăng-
Long-Ông Nguyễn Gian-Ls Vũ ngọc Trác-Trình
văn Thanh-Nguyễn duy Liên-Trần công Thiện-
Hà van Sân-Hà duy Khánh (Minh)-ÔB Trần văn
Ngọc-Phạm tất Thành-Nguyễn T Tung-Nguyễn
T Chưởng-Nguyễn Sinh-Nguyễn van Sơn-Bùi văn
Lân-Nguyễn văn Hiệt-ÔB Thoại-Bà Học-Ba Trứ-
Ông Thịnh-Ông Tiên-Trần T Hải-Bà Nữ-Ông
Diêm-Ông Luân-Vô Danh-Bà Dương (Minh)
Bà Tuyết (Hoa)-Lan hữu Đức-Kỹ mô Thanh-
Gia Đình Bà Hội-Nguyễn mạnh Hùng.

ĐỂ TRẢ

LỜI MỘT

CÂU HỎI

Là những người Việt Nam Công Giáo,
 Ai không mong có một mái nhà thờ?
 Niềm ước vọng đơn sơ,
 Được Bê Trơn cho lập thánh xứ đạo,
 Theo truyền thống tổ tiên của Việt Nam yêu dấu.
 Nhưng sự thực trái ngang.
 Một điều rất phủ phàng.
 Bê Trơn tôi đã thẳng tay phá bỏ.
 Cả đoàn chiên trông mong về đồng cỏ,
 Nắng oan khiến đốt cháy cỏ xanh rồi.
 Nơi xứ lạ quê người,
 Đoàn chiên này lạc lõng!
 Cả đoàn chiên đang bị phân tán mỏng.
 Đàng chừ chán hội nhập dễ dàng hơn.
 Sức ép Bê Trơn nặng muôn vạn ngàn cân!
 Cha Sở tôi được bài sai đi xứ bạn
 Có nghĩa là Ngài gánh chịu thêm một lần tỵ nạn.
 Sóng gió nổi lên muôn vui dập Cộng đoàn!
 Ước vọng đoàn chiên bị xuyện tạc tan hoang!

Chút tãi mon tôi lăm thơ hiện thực,
 Tôi đang sống trong nhen ngào thôn thức!
 Là một người Công giáo Việt Nam,
 Ở thung lũng hoa vàng.
 California. Đất trời mang tên thánh!
 Nắng oan khiến đốt cháy được thờ tôi?
 Mỗi câu thơ là mỗi một hồi côi!
 Trong nhân loại ai cũng cần hạnh phúc,
 Ai cũng cần đủ cơm ăn áo mặc,
 Ai cũng cần sống thoải mái bình yên,
 Việc ấy lẽ thường!
 Rất tâm thương và xua như trái đất,
 Cộng đoàn tôi không xin Bê Trơn cơm ăn áo mặc
 Chỉ xin Ngài lập Xứ đạo thể nhân,
 Bê Trơn khăng khăng đòi cộng đoàn hội nhập
 Sức ép Bê Trơn đè nặng người Công Giáo Việt!
 Trên đất Mỹ có tram lo ngàn lạng.
 Vùng đất tự do ai bảo sống an nhàn,
 Phải xông pha còn hơn người lính trận,
 Chấn quan nhọc nhằn, chẳng ngại gian nan!
 Phải tao ra tiền để trả "bill", đóng thuế,
 Phải cần trưởng phần đầu tiếng nằng
 Phải đứng giờ đứng lễ,
 Phải đứng hẹn đứng ky,
 Phải nhanh nhẹn mà đi,
 Phải vôi vãng như có ai thúc giục,
 Dù tuyết có rơi phủ ngập lối đi về
 Dù nắng hè phục kích chém sau lưng!
 Cuộc van xin này cũng cam go như vậy.
 Đoàn chiên này bị tách biệt chủ chiên,
 Đó là điều bất công phi lý.
 Sơ di chúng ta bỗng thành người tỵ nạn
 Sơ di bây giờ ta sống long đong,
 Sự thực rất đau long:
 Chúng ta đã bị Động Minh hội phạn.
 Như giông thác vạn ngàn năm phạn nộ,
 Như sóng ngầm cuộn cuộn của trùng khơi,
 Nhân dân ta cam giận đến muôn đời.
 Là những người Công Giáo Việt Nam,
 Ở thung lũng hoa vàng,
 Nhất tề đứng dậy,
 Khăng định lập trường!
 Thỉnh nguyện Bê Trơn lập Giáo xứ thể nhân.
 Không chấp nhận kẻ chán chiến mặt góc,
 Người đã đâm anh em bằng một mũi dao cùn.
 Như thu rừng khát nước mong tìm về giếng suối,
 Giáo dân mong một xứ đạo thể nhân.
 Như đứa trẻ con trông đợi bánh quỳ,
 Giáo dân chờ một người Cha công chính.

THIÊN HẢI

Ở ĐÂU CÓ ÁP BỨC BẤT CÔNG, Ở ĐÓ KHÔNG CÓ HÒA BÌNH

đón đọc tuần CHÍNH-NGHĨA 5 tới

CHÍNH NGHĨA 5

- với đầy đủ tin tức, hình ảnh
và phóng sự về ngày Công-Lý
và Hòa-Bình.

- và nhiều bài vở đặc sắc khác.

THÔNG CÁO

Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo
và Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa
Bình trân trọng kính mời toàn
thể giáo hữu đến tham dự ngày
Công Lý và Hòa Bình được tổ
chức tại khuôn viên Thánh Đường
Họ Đạo số 685 Singleton Rd,
San Jose lúc 5 giờ 30 chiều
Chúa Nhật 27-7-86 để cầu nguyện
cho CÔNG-LÝ và HÒA-BÌNH được
tái lập trong Họ Đạo.

Một số Giáo dân Hoa-kỹ cũng
sẽ tham dự và hỗ trợ lập trường
của Công-Đồng chúng ta.

Nay thông cáo.

“XIN SẼ ĐƯỢC. GỖ SẼ MỎ”

Một cộng đoàn bé nhỏ “Cộng Đoàn Đức Mẹ La
Vang” ở New Mexico; giấc mơ Thánh Đường Việt
Nam đã thành hình.

Tin mừng trên đã làm cho trái tim của tôi và của
bao con tim khác trong Cộng Đồng tôi thêm một
lần chua xót. Tôi là một giáo dân của Cộng Đồng
Công Giáo tại San Jose. Gia đình tôi đến định cư
tại San Jose vào đầu Xuân 82. Ngày hai tháng sáu,
tôi đến ghi tên gia đình tôi vào sổ họ đạo. Vì hoàn
cảnh gia đình, tôi tuy không có đủ thì giờ tham gia
tích cực vào các sinh hoạt của cộng đồng, nhưng
tôi rất quan tâm đến giáo xứ của chúng ta. Quan
tâm vì thấy giáo xứ Việt Nam rất là cần thiết và là
một ích lợi chung cho tất cả giáo dân Việt Nam,
và vì ích lợi riêng cho chính bản thân tôi. Mỗi khi
gặp khó khăn tôi thường chạy đến xin giúp đỡ nhất
là về phương diện tinh thần; vì chồng tôi hiện còn
trong lao tù ở Việt Nam, mà các con tôi nay đã lớn.
Tôi chỉ lo sợ mình quá bận rộn về việc mưu sinh cho
gia đình, để các con tôi sinh hoạt suốt ngày tại
trường học bản xứ, rồi quên đi nguồn gốc mình là
người Việt Nam, không còn nói tiếng Việt, viết và
đọc chữ Việt nữa. Sợ sau này các con tôi được đoàn
tụ với cha, với ông bà của nó mà phải nhờ người
thông dịch, thật là đau xót. Do đó, tôi đã xin cho
các con tôi học giáo lý, học tiếng Việt, và sinh hoạt
Thiếu Nhi Thánh Thể tại họ đạo vào mỗi ngày thứ
bảy. Và tôi thường cho cả gia đình đi xem lễ Việt
Nam vào ngày Chủ Nhật nữa.

Ngày tháng trôi nhanh, và qua bao sự thăng trầm
của cộng đoàn, từ những khó khăn này tới những
khó khăn khác, tôi đã bắt đầu chán nản. Rồi khi

nghe các con tôi, chỉ mới tí tuổi đầu đã bần tăn
hết chuyện cha này, lập bè, cha kia lập phái, phao
tin thất thiệt để chông đối với họ đạo, với cha sở.
Rồi tôi chuyện Đức Cha, một Đức Cha có khuôn
mặt cứng như trái tim lạnh như băng giá. Tôi thật
sự bất mãn và lo sợ cho các con tôi sẽ bị ảnh hưởng
không tốt. Tôi đã dùng quyền lực mẹ bắt buộc các
con nghỉ sinh hoạt vào ngày thứ bảy, dù biết rằng
chúng nó rất buồn, dù những giọt nước mắt của trẻ
thò thắt làm chua xót lòng tôi, nhưng tôi vẫn cứ
phải làm ngơ. Chỉ vì tôi đã mất gần hết niềm tin,
Các linh mục, các giám mục, các vị mà từ thuở ấu
thờ tôi đã thường được dạy dỗ: phải kính phục,
phải vâng lời, và noi gương các ngài... Tại sao các
Ngài giờ đây lại làm gương xấu cho chúng tôi, cho
những đứa con nhỏ dại của tôi. Nhất là ở nơi đất
khách quê người này, chúng tôi rất cần sự hướng
dẫn tinh thần của các vị. Tại sao? tại sao? Cứ nghĩ
đến khi tôi và gia đình đi dự lễ, rước lễ do một vài
vị linh mục trẻ mà chúng tôi tự dưng lòng không được
kính phục chút nào, tôi thấy mất đi hết sự thánh
thiện hay ý nghĩa của buổi lễ. Có phải đó là do sự
hẹp hòi của bụng dạ đàn bà không? Nhất là khi biết
rõ cha xứ của chúng tôi sẽ ra đi chúng tôi càng cảm
thấy hoang mang, cảm thấy bơ vơ và chua xót khi
bước chân tới giáo xứ, nơi mà chúng tôi đã cùng
nhau chia sẻ biết bao nhiêu ngọt bùi, cay đắng. Và
từ đó, tôi đã nghi chi tin mình Chúa thôi ngoài
Thiên Chúa ra, tôi đâm ra hoài nghi những người đại
diện Ngài. Chúa ơi, có phải con tôi lỗi lầm không?
Chúa có giận con, không? Nhưng con vững tin là

Chúa sẽ không bắt tội con. Vì con đã nói lên sự thật, sự thật tử trái tim thương yêu, kính phục Chúa nồng nàn của con, tử lòng tâm của một con chiên bốn đạo biết lo sợ và nghĩ đến đời sau, ngày Chúa phán xét.

Nhãn dịp mùa Hè, các con tôi được nghỉ học, gia đình tôi đi thăm mấy gia đình tôi đã quen từ Việt Nam hiện đang sống rải rác tại một vài tiểu bang khác trên đất Hoa Kỳ. Sau khi tôi thăm một vài cộng đồng Việt Nam bạn - lúc đó, tâm trạng của tôi thật kho mà điên tả - ôi những vui, buồn tui, hận thật là lẫn lộn.:

VUI - tôi đã vui lây với niềm vui khi đồng bào ruột thịt của tôi đã có một tổ ấm vững vàng để an ủi lẫn nhau, chia vui sẽ ngọt cho nhau.

BUỒN - tôi đã thật buồn cho cộng đoàn của chúng tôi không biết đến bao giờ mới có niềm vui này để thay cho những đau buồn cạnh cánh bên lòng, lo sợ cho tổ ấm tạm bợ của chúng ta một ngày nào đó sẽ bị bão tố đổ nát thối.

TUI - vâng, tôi đã tui thật nhiều khi thấy vị chủ chiên của cộng đồng bạn tươi cười thăm hỏi người lớn, xoa đầu vuốt tóc trẻ em (khác hẳn vị chủ chiên của tôi) Người người hôn hờ, riu riu hôn nhân ngái, chào mừng ngái trên môi đều nở nụ cười tươi chao đón. Tôi tui vì thấy vị chủ chiên đó hiền hòa, thường yếu và chăm sóc đàn chiên của mình thật triu mến như người cha chăm sóc lũ con mình.

HÃN - máu tội sôi sục lên khi nghĩ đến những con sâu lấm rầu nổi canh. Những kẻ tân ác, đã man không có chút nhận tình, tinh thần và tử ái dân tộc, chỉ lo nịnh bợ bề trên, tìm cách đồng hóa, tàn phá cộng đoàn của chúng tôi. Danh dự của một dân tộc hào hùng, hiền hòa đã bị họ bôi nhọ.

Nước mắt thấm mi, khi tôi nhìn thấy tấm hình Thánh đường Việt Nam đã thành hình tại New Mexico. Một thánh đường VN có lẽ mới được thành lập mới nhất, tôi rất buồn và ngậm ngùi tâm sự với mấy người bạn thân: "Sao ở đây và ở các nơi khác nữa, mấy người qua hạnh phúc vì tâm nguyện đã hoàn thành, còn cộng đồng của chúng tôi không biết đến bao giờ mới có, chắc tôi tết Công gô qua. Tôi chán quá rồi, thấy kẻ muốn tôi đấu thì tôi Quý vị biết không, thay vì được vỗ về an ủi như tôi chờ đợi, trái lại các bạn tôi đã cho tôi một bài học mà cho tôi bây giờ vẫn còn cay và thâm thía vô cùng. Chẳng hạn: "Tôi là một người thiếu suy nghĩ, một người không có lương tâm, không có tinh thần của một Kitô hữu tốt. Vì nếu tôi tốt tôi phải lo góp sức để tranh đấu với ma quỷ cho tôi cũng. Cho ma quỷ không còn, đỡ trở phá hoại được nữa." Hoặc: "Phải cầu xin nỗ lực hơn nữa để Chúa đủ lòng thương mà cứu giúp. Phải đoàn kết hơn để chứng tỏ sự cố gắng của mọi người. Đừng vì một số cá nhân nhỏ nhỏ mà bỏ quên đi mục đích cần thiết của đoàn dân Chúa."

Mặc dù bị sửa lưng một trận như mưa như bão vào mắt, nhưng lạ qua, tôi không hề thấy giận các bạn tôi. Và dù đàn độn nhự tôi lúc đó cũng hiểu

rằng các bạn đã thất lòng với tôi. Mà lời thất thì hay trái tai, Cảm ơn, xin cảm ơn các bạn thân của tôi thật nhiều nhé!

Và sau đó, sau hai tuần lễ đi thăm viếng bạn bè, tôi dẫn các con trở về San Jose với một tâm hồn khác. nhự một bình nhữ đã gặp được thầy thuốc hay. mắt như đã sáng rạ, dù có đau đờn một chút đó. Giờ đây, tôi đã thấy tôi có qua nhiều sai lầm. Sai lầm khi giữ thái độ tiêu cực và xa lánh cộng đoàn nhự tôi trước kia, vì nếu ai ai cũng chọn thái độ như tôi, thì cộng đoàn của chúng ta một sớm một chiều nào đó sẽ bị tạp vô. Và kẻ phá hoại sẽ vô tay cưỡi trong chiến thắng.

Sai lầm vì là một giáo dân mà tôi không hiểu biết một cách đúng đắn gì về những khó khăn của chính cộng đồng nơi mình ở.

Thật là sai lầm khi là một gia trưởng của một gia đình, tôi không thể trả lời những câu hỏi của các con tôi về những chuyện đã và đang xảy ra trong cộng đoàn, tôi chỉ biết mang at đi, chửi phũ đầu không cho chúng có cơ hội tìm hiểu sự thật.

Và sai lầm hơn nữa, chính cá nhân tôi không chịu bỏ ít thì giờ tìm hiểu sự thật mà còn để cho các tin thất thiệt lấm ảnh hưởng đến đời sống đạo đức của mình, gia đình mình. Như vậy tôi đã không giúp ích được gì cho chính tôi, gia đình tôi. Thú hỏi, tôi giúp được gì cho cộng đồng thân yêu của tôi đây. Lạy Chúa xin giúp con đi, con phải làm sao đây?

Chính Nghĩa đến tay tôi thật đúng lúc., khi tôi đi dự Sinh Nhật của một người bạn. Và mặc dù đây là buổi tiệc mừng sinh nhật, nhưng tôi nhận thấy đã sộ thời gian của buổi tiệc mọi người đều bàn đến việc đang xảy ra trong Họ Đạo, và họ phán khởi rõ khi nói đến tổ "Chính Nghĩa", Như một liều thuốc hồi sinh cho mọi người không kể người già hay trẻ. Riêng tôi dù đang cảm cái, say sưa đọc tổ Chính Nghĩa một lần thứ hai, tai vẫn lắng nghe tâm tình của các bạn. Khi một bạn phát biểu không chấp nhận Chính Nghĩa vì chỉ coi đó là một hành động "vạch áo cho người xem lưng" Tôi đã toan đóng góp một chút hiểu biết thật bé nhỏ của mình, nhưng đã không đến phân tội, Ông bà nội L. các bác, và các chị bạn đã lên tiếng:

* Chúng ta phải chấp nhận sự thật chứ, dù sự thật đó là sự tui nhục. Phải đưa sự thật ra ánh sáng, chúng ta không thể che đậy mái hành đồng xấu xa, phá hoại cộng đoàn, khiến phân đồng dân Chúa củ mù mịt không hiểu rõ vấn đề, vì bị tuyên truyền sai lạc, vì không biết rõ sự thật.

* Không thể nuôi dưỡng mãi những con sâu lấm rầu nổi canh. Thành thật mà nói, không ai dám cười chê, hay khinh thường chúng ta nếu họ thấy rõ chúng ta thực sự muốn xây dựng, muốn hòa bình, muốn sống yên ổn, ấm cúng trong bầu trời Việt Nam mà chúng ta đã chọn làm chỗ an cư sau khi rời xa quê hương yêu dấu.

* Thà vạch áo để sửa chữa những cái mụn nhọt còn hơn là để các mụn nhọt đó theo thời gian sẽ tàn phá toàn thể thân người. Vạch áo cho người

xem lung, vãng đau lòng lăm, những thã răng chúng ta loại bỏ những phần tử xấu xa còn hơn để thanh danh của dân tộc chúng ta bị hủy diệt. Một dân tộc đầy khí phách anh hùng, một dân tộc mà máu Thánh Tử Đạo đã đổ nhiều nhất không dân tộc nào sánh bằng.

Và các Cụ đã nói, nói rất quả quyết: "Lúc này không còn là lúc chúng ta ngồi mà chờ đợi, hãy cùng nhau kêu cầu cùng Chúa, gõ cửa nhà Trời bằng lời cầu nguyện chân thành nhất, hợp nhất; bằng những hạnh đồng tịch cực nhất để xây dựng nhà Chúa. Chờ để qui dù có cớ hội quây phá. Lời cầu nguyện của chúng ta có sức mạnh khôn lường, và Thiên Chúa, người Cha thật, người cha nhân tử của chúng ta chắc chắn sẽ ban phúc cho chúng ta, sẽ cho chúng ta được toại nguyện."

Riêng tôi, tôi thấy thường hai thay cho những kẻ chỉ vì thỏa mãn mục đích cá nhân mới đổ đến tôi mà không kẻ gì đến liêm sỉ của mình, của ông cha mình, làm ô nhục tới danh dự và khí khái của người Việt Nam. Nhiều đêm nằm vật tay lên trán tôi thường tự hỏi: "Thật sự tôi có thể làm gì cho quê hương đau khổ đã nghìn trùng xa cách của tôi không? Khi mà chỉ một cộng đoàn Việt Nam nhỏ bé của tôi đang gặp khó khăn ở ngay tại đây, ngay nơi tôi đang ở, nơi một mảnh đất thật tự do mà tôi cũng không thể giúp gì được."

Chính Nghĩa đã đem đến cho tôi một tia sáng, một sức phản đấu mạnh liệt, nhất là trong thời điểm này.

Chính Nghĩa! các ông là ai, các bà là ai, tôi chỉ biết tên mà một nửa trong các ông, các bà tôi chưa được hân hạnh diện kiến. Dù sao tôi cũng xin cảm ơn người. Thật ra hai chữ "cảm ơn" thật là tâm thường vì khó mà biểu lộ hết được những tâm tình của tôi. Chỉ những người đã đánh mất niềm tin, giờ chót vò được chiếc phao, một chiếc phao "Chính Nghĩa" đây sinh lực; mới hiểu rõ Chính Nghĩa cần thiết và giúp tôi như thế nào. Cá nhân tôi, tôi rất cảm phục và mang ơn các ông, các bà, Chính Nghĩa đã đánh thức tôi dậy sau một giấc ngủ dài.

Hỡi các Cụ, các Ông, các Bà, các Anh Chị và các Em chúng ta toàn thể giáo dân đang chung sống trong vùng bầu trời âm ập San Jose, chúng ta đã và đang xây dựng giáo xứ Việt Nam của chúng ta, chặng những chi băng mỡ hôi mà còn băng nước mắt và nước mắt. Chúng ta sẽ là một bó đuốt không thể chia rời, là một bó đuốt không thể dập tắt. Chúng ta đã, đang và sẽ cùng nhau chống chọi với phong ba, bão tố để vượt qua mọi thử thách, chống gại. Chúng ta sẽ luôn hy sinh, công, sức để sự cố gắng của chúng ta đạt đến kết quả tốt, để tiếng than khóc, nài xin của chúng ta thấu đến trời cao. Lạy Chúa, lạy Cha trên trời, xin đoài thưởng đến đoàn con Chúa đang chịu lam đọa đây.

San Jose 14 tháng 7, 1986
Trần Thị Thanh Thủy

HỎI ĐỨC GIÁM MỤC

Đức Cha Du Maine

Đức Cha DuMaine Ngài hỏi

Chúng con đây một dân chiến đau khổ

Oán hận vì gặp lâm cảnh phong ba.

Chúng con tội gì? Sao ngài chẳng thủ tha.

Đầy đọa mai, đọa đây hoai, Oi khôn khổ.

Ngài đã biết,

Chúng con không xin ngài cấm áo.

Mà chỉ xin HOA BÌNH và CÔNG LÝ mà thôi.

Nhưng vì sao Ngài không nghe rõ tiếng con xin

Chỉ đọa, chỉ đe, chỉ cho toàn ÁP BỨC.

Đức Cha DuMaine

Đức Cha DuMaine Ngài có thấu

Bao uất hận, bao dồn nén đang đè nặng chiến con

Ngài quên đi, Ngài không nghe hay Ngài cố hùng hổ

Không cần biết, không thêm biết,

hay không đáng cho ngài biết

Đức Cha DuMaine

Đức Cha DuMaine Ngài hỏi

Tâm tình này một lần nữa vẫn thiết tha

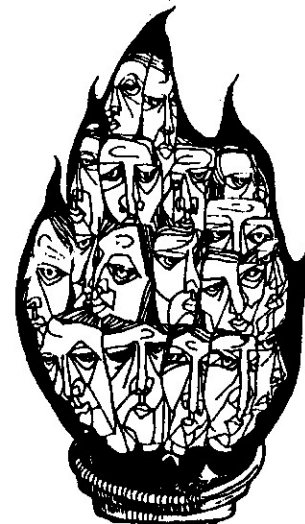
Đừng bắt ép, đừng giận hờn, đừng đọa đây con nữa

Một mai này, cha NHÂN ÁI trên trời cao hỏi đến

Ngài trả lời sao, khi bạc đãi chiến của Ngài.

SẦU TƯ

San Jose 22 - 7 - 86

THÔNG CÁO ĐẶC BIỆT

OUR LADY QUEEN OF THE MARTYRS' MISSION
HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO
685 Singleton Road, San Jose, CA 95111
(408) 224-8318

San Jose ngày 26 tháng 7, năm 1986

KÍNH GỬI:
Quý Vị Chủ nhân
Các cơ sở Thương mại Việt Nam
tại County Santa Clara

Trong tuần qua, một nhóm người phá hoại đã mạo nhận danh nghĩa của Ban Chấp Hành Cộng Đồng hoặc Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình gọi điện thoại, hoặc liên lạc với các cơ sở thương mại, đặc biệt là các nhà hàng, tiệm ăn, tiệm bánh nhằm mục đích phá hoại dịch vụ thương mại của quý vị.

Chúng tôi khẳng định rằng, chúng tôi đã và sẽ không bao giờ đặt hàng dưới bất cứ hình thức nào qua danh nghĩa của Ban Chấp Hành Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam hay Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình tại Giáo Phận San Jose.

Kính mong quý vị thận trọng đối với những kẻ đặt mua hàng hóa theo những lối kẻ trên. Họ chỉ nhằm mục đích phá hoại dịch vụ thương mại của quý vị và gây hoang mang, chia rẽ giữa Cộng Đồng Việt Nam chúng ta.

Chủ Tịch
Ban Chấp Hành Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam
Giáo Phận San Jose

Đại Diện
Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình
Giáo Phận San Jose

Mr. Trần Công Thiện

Mr. Trần An Bài

XIN ĐỨC GIÁM MỤC DU MAINE HÃY LẮNG NGHE TIẾNG DÂN CỦA NGÀI